

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 122, ЧИСЛО 28, П'ЯТНИЦЯ, 10 ЛИПНЯ 2015 РОКУ

1893

Vol. 122, No. 28, FRIDAY, JULY 10, 2015

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Не всі в Україні думають так, як її Президент

Петро Часто

Ще 1 липня українські засоби масової інформації ознайомили суспільство з іншими точками зору з приводу плянованої владою децентралізації і презентованого Президентом Петром Порошенком проекту змін до Конституції країни.

Відомий політичний експерт Костянтин Матвієнко в інтерв'ю на телеканалі „112“ висловив припущення, що на практиці може відбутися не обіцяне Президентом наближення влади до народу „на відстань простягнутої руки“, а щось цілком протилежне. Бо якщо, пояснив політолог, громади декількох сіл об'єднуюватимуться в одну і центр місцевої влади перебуватиме у найбільшому, найперспективнішому селі, то логічно це означатиме, що мешканці менших сіл, втративши свої сільські ради, змушені будуть добиратися до нового центру влади на більшу віддаля. Але значно глибша небезпека – в тому, що малі, нерозвинуті, в розумінні інфраструктури, села стануть ще сиротливішими, занедбанішими, прискорюючи процес занепаду українського села.

К. Матвієнко висунув вкрай серйозне звинувачення українській владі: мовляв, проєкт децентралізації якраз і є підступним, добре замаскованим народовладною риторикою наміром влади, просякнутої корупційними зв'язками, позбавити маленькі села останніх господарів, а відтак привласнити полишені людьми землі.

Принциповим опонентом ініційованих Президентом П. Порошенком змін до Конституції України є заступник голови Верховної Ради Оксана Сиройд. Ось її аргументи (цитуюмо за „Українською правдою“ з 2 липня):

„Процес змін до Конституції є жорстко зманіпульований... Найважливіша зараз річ – це частина, як стосується децентралізації. Там закладено дуже багато підводних каменів, які можуть становити небезпеку для української державності. В документі є речі, які не мають нічого спільного з децентралізацією. Там радше йдеться про „доцентралізацію“ влади... Балянс влади в новій Конституції не покращується, він погіршується... Уряд не має повноти виконавчої влади. Ця влада підірвана повноваженнями президента як інституту... Проблема не в конкретному президенті, а саме в інституті президентства, який не підконтрольний парламентові, але в той же час здійснює контроль за роботою виконавчої влади на місцях... Згідно з новими змінами, президент буде призначати префектів. Тобто він забирає частину виконавчої влади, яка стає не підконтрольною парламентові. Ось у цьому полягає небезпека. Якщо ми невдоволені діяльністю префектур, то ніяк не можемо на це вплинути...“

Щодо того, що П. Порошенко, презентуючи

(Закінчення на стор. 4)

Патрульна служба поліції склала присягу

2,000 нових службовців поліції урочисто склали присягу на вірність українському народові. (Офіційне інтернет-представництво Президента України)

КИЇВ. – 4 липня Президент України Петро Порошенко взяв участь в урочистій церемонії початку діяльності патрульної служби поліції.

Вітаючи нових охоронців громадського порядку на Софійській площі у центрі Києва, Президент зазначив: „Так вже повелося, що на цьому святому місці відбуваються найважливі-

ші події української історії. Присягати Україні – це честь, а присягати Україні на цьому святому місці – це честь особливо висока. І відповідальність це на вас, шановні патрульні поліцейські, накладає особливу, подвійну й потрійну. Укра-

(Закінчення на стор. 5)

Президент України привітав випускників Києво-Могилянської академії

Марта Фаріон

КИЇВ. – 28 червня, у День Конституції України, Президент Петро Порошенко відвідав з нагоди закінчення навчального року Національний університет „Києво-Могилянська академія“ (НаУКМА). Почесними гостями були також міністер освіти і науки Сергій Квіт, міністер аграрної політики та продовольства Олексій Павленко, заступник голови Адміністрації Президента Ростислав Павленко, заступник міністра освіти і науки Інна Совсун, депутат Київської міської ради Сергій Гусовський.

Розпочинаючи церемонію, президент академії Андрій Мелешевич сказав: „Сьогодні

у нас подвійне свято – 21-ша конвокація академії та День Конституції України. Свого часу в академії навчався Пилип Орлик, автор першої у світі

(Закінчення на стор. 18)

Президент Києво-Могилянської академії Андрій Мелешевич і Президент України Петро Порошенко.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ США дають гроші для поліції

КИЇВ. – У прес-службі Посольства США в Україні 6 липня повідомили, що США надають 15 млн. дол. для організації патрульних поліцейських сил в Одесі, Києві, Львові, Харкові і по всій Україні. США також підтримують зусилля, що вживаються в Одесі зі створення відкритих, прозорих та підзвітних урядових установ, викорінення корупції і запровадження реформ, необхідних для зміцнення поліції і судової системи. Допомога США буде зосереджена на протидії корупції та зміцненні поліцейської служби. До Одеси прибудуть поліцаї з Каліфорнії для навчання співробітників патрульної поліції. Про це заявив Посол США в Україні Джефрі Паєт. (УНІАН)

■ Прокурорів затримали за хабарі

КИЇВ. – Першого заступника начальника Головного слідчого управління Генеральної прокуратури України (ГПУ) та заступника прокурора Київської області затримали за підозрою в отриманні хабара у 3.1 млн. грн. Затримання провели Служба безпеки України та ГПУ вранці 5 липня. Під час обшуків на робочих місцях та в приватних помешканнях виявлено докази корупційної діяльності прокурорів. Зокрема, у посадовця слідчого управління ГПУ вилучили 400 тис. дол., а у заступника прокурора Київщини – багато ювелірних виробів, 65 діамантів і автомат Калашникова. Обоє затриманих підозрюють у хабарництві в особливо великому розмірі. Кримінальний кодекс передбачає за це позбавлення волі на строк від вісім до 12 років з конфіскацією майна. (Бі-Бі-Сі)

■ Звільнили усіх 625 співробітників ДАІ

КИЇВ. – Міністер внутрішніх справ України Арсен Аваков підписав указ про звільнення усіх 625 співробітників управління Державної автоінспекції (ДАІ) у Донецькій області з 7 липня. Вони виведені за штат для проведення атестації, яка проходитиме форсовано, ретельно і з участю поліграфологів і фахівців з Києва. А. Аваков розраховує на те, що всі хабарники будуть за підсумками атестації звільнені, а чесні працівники перейдуть після іспитів в новий поліцейський патруль. („День“)

■ Скоротили число чиновників

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – 6 липня голова Дніпропетровської обласної державної адміністрації Валентин Резніченко скоротив понад 200 чиновників, що становить 20 відс. від кількості співробітників. Триває перерозподіл функціональних обов'язків. Конкуренція підвищить дисципліну службовців, заохочуватиме їх до ретельного виконання обов'язків та правильного перерозподілу завдань і обсягів роботи. До скорочення в адміністрації було 1,013 співробітників, залишилося 810. („День“)

■ Сепаратисти оголосили „вибори“

КИЇВ. – Бойовики на окупованих територіях вирішили восени провести місцеві „вибори“. Таке рішення, як заявили 4 липня в угрупованні „ДНР“ ухвалено відповідно до Мінських угод. Експерти вважають, що Кремль таким способом намагається „протиснути“ особливий статус для Донбасу в складі України. Утім, риторика сепаратистів і Кремля віднедавна різко змінилася. Вони тепер прихильники того, аби „ДНР“ і „ЛНР“ залишалися в складі України. Наступним кроком після формального визнання місцевої окупаційної влади є фінансування її з кишень усіх українців. (Радіо „Свобода“)

■ „Мотор Січ“ починає лети

ЗАПОРІЖЖЯ. – Авіокомпанія „Мотор Січ“ – одне з провідних у світі підприємств з виробництва, ремонту та обслуговування авіаційних газотурбінних двигунів для літаків та вертолетів, а також промислових газотурбінних установок, починає авіарейс Київ-Херсон 10 липня на літаках Ан-24. Заступник голови Херсонської обласної адміністрації Вадим Чабан повідомив про завершення переговорів про відкриття рейсу Херсон-Львів, який виконуватиме також „Мотор Січ“. („Укрінформ“)

Борис Немцов. „Путін. Війна“

(Продовження скорочених розділів книги Бориса Немцова „Путін. Війна“ в перекладі з російської мови. Початок в ч. 22-27)

Розділ 6. „Вантаж 200“

Збройне протистояння у Донбасі з кожним днем збільшує число жертв з обох боків. У квітні 2015 року Управління ООН з координації гуманітарних питань задокументувало смерть 6,108 осіб в зоні конфлікту, причому ці дані не включають інформацію про загиблих під час загострення в січні-лютому цього року.

Від початку конфлікту російська влада старанно приховувала дані про полеглих в Україні громадян Росії, які брали участь у війні. Але повністю затаїти цю інформацію виявилось неможливим. Так, 2 червня 2014 року фотожурналіст Марія Турченкова опублікувала репортаж про пересічення українсько-російського кордону фури з позначкою „Вантаж 200“, яка повертала на батьківщину тіла 37 громадянина Росії, які загинули в травні при штурмі Донецького летовища. Російське громадянство загиблих підтвердив керівник самопроголошеної ДНР Олександр Бородай.

Фактично це стало першим документальним підтвердженням участі громадян РФ у війні в Донбасі. Окрім домовин, М. Турченкові вдалося зфотографувати кілька довідок Донецького обласного бюро судово-медичної експертизи про смерть росіян, тіла яких перевозили через кордон. Серед загиблих були Абримов Юрій, 1982 року народження, Жданович Сергій, 1966 року народження, який відомий як інструктор Центру спеціального призначення Федеральної служби безпеки Росії у відставці, ветеран війн в Афганістані і Чечні. Незадовго до загибелі в Донецьку, він проходив вишкіл у тренувальному таборі в Ростовській області.

Інформація про загиблих у Донбасі російських військових тривалий час була таємницею. Влада оголошувала загиблих вояків ніби полеглими на навчаннях у Ростовській області.

Перші свідчення про полеглих в Україні російських вояках оприлюднив псковський депутат Лев Шлосберг. Він повідомив, що 25 серпня 2014 року під Псковом, на цвинтарі Вибути, поховали двох військових – Леоніда Кичаткина і Олександра Осипова (які загинули 19 і 20 серпня 2014 року). Перед похороном дружина Л. Кичаткина – Оксана розповіла в соціальній мережі „ВКонтакте“ про його загибель. Але це повідомлення було віддалене і замість нього з'явився запис: „Мій чоловік живий і здоровий і зараз відмічаємо хрестини дочки“. Правдою було перше повідомлення, про що свідчать могили псковських десантників Л. Кичаткина і О. Осипова, які з'явилися у Вибутах.

Міністер оборони Сергій Шойгу і командувач Військово-повітряних військ (ПДВ) Володимир Шаманов стверджують, що 76-та дивізія не брала участі в бойових діях на території України і, відповідно, не мала бойових втрат. Але за свідченням Л. Шлосберга, хоронила загиблих десантників саме дивізія. Крім того, за тиждень до похорон Володимир Путін нагородив військовослужбовців цієї дивізії орденом Суворова „за успішне виконання бойових завдань командування і виявлені при цьому особовим складом мужність і героїзм“.

Невдовзі Л. Шлосберг оприлюднив нові докази, які потрапили до нього, а саме розшифровки розмов вояків після виходу з зони бойових дій. Після публікації цих матеріалів Л. Шлосберг був жорстоко побитий.

29 серпня 2014 року стало відомо про загибель на території України ульяновського десантника Миколи Бушина. Інформацію про смерть телеканалові „Дождь“ подала його мати. Бушин служив у військовій частині, яка постійно базується в Ульяновську, і був заступником командира 4-го відділу 31-ої окремої десантно-штурмової бригади ПДВ. Можлива дата смерті Бушина – 26 серпня 2014 року. В соціальній мережі „ВКонтакте“ його соратники написали, що він загинув, „захищаючи кордони нашої Батьківщини“. Важливо зазначити, що в українському полоні напередодні загибелі Бушина побували двоє

десантників з цієї дивізії: Руслан Ахметов і Арсеній Ільмітов.

Додаткові відомості про вбитих на території України російських вояків вдалося зібрати журналістам видання РБК. Більшість загиблих служила в п'яти частинах ПДВ, які налічують 5,000 бійців.

Ось підтверджені дані про загиблих: 31-ша окрема десантно-штурмова бригада з Ульяновська – загинули два контрактники, Ільнур Кильчинбаєв з села Альмясово і Олександр Белозеров з села Нова Майна. Вони поїхали на навчання в Ростовську область і загинули 25 серпня. 98-ма повітряно-десантна дивізія, що базується в Івановській та Костромській областях – загинули контрактники Сергій Селезнев (похований 2 вересня у Владимирі) і Андрій Пилипчук з Костромської області. В адміністрації костромського кладовища розповіли про похованих трьох полеглих в Україні костромських вояків – 26-літній Сергій Герасимов, 32-літній Олексій Касьянов і 27-літній Євгеній Каменев загинули 24, 25 серпня і 3 вересня.

76-ша десантно-штурмова дивізія, що базується у Псковській області: крім Л. Кичаткина і О. Осипова, про яких розповів Л. Шлосберг, РБК написала про загибель Антона Короленка (Воронеж), Дмитра Ганіна (Оренбург), Максима Мезенцева (Комі).

7-ма десантно-штурмова дивізія, Новоросійськ – загинув Микола Шараборин з Чити. 106-та дивізія ПДВ, що базується в Рязанській області – десантник Максотов.

Втрати в Донбасі мали й мотострілецькі бригади: 21-ша з Оренбургської області, 9-та з Нижнього Новгороду, 17-та і 18-та з Чечні. Місцеві засоби масової інформації писали про те, що мотострільці Вадим Ларіонов, Константин Кузьмин, Марсель Араптанов, Василь Караваєв, Армен Давоян, Олександр Воронов загинули або на кордоні з Україною, або на навчаннях в Ростовській області.

Про похорон солдата Василя Караваєва повідомила газета „АіФ-Прикам'я“. Його привезли в село Кува Кудимкарського району 5 вересня. За кілька днів до цього в соціальній мережі появилось повідомлення Надежди Отинової про те, що її двоюрідний брат, 20-літній Василь Караваєв, під час бомбардування 21 серпня в Донецьку летовища, був поранений і помер у шпиталі в Ростовській області.

Про жертви в Донбасі серед російських вояків заявили два члени Ради при президентові Росії з розвитку громадянського суспільства і прав людини Елла Полякова і Сергій Кривенко – за їхньою інформацією там загинули понад 100 вояків. Це російські десантники, які потрапили під обстріл 13 серпня біля міста Сніжне в Донецькій області.

Л. Шлосберг 16 вересня 2014 року зробив депутатський запит в Головну військову прокуратуру РФ, щодо долі військовослужбовців 76-ої псковської дивізії ПДВ. В своєму запиті Л. Шлосберг називає 12 імен десантників, факти загибелі і поховання яких встановлені, а причини і обставини – ні. Це Олександр Баранов, Сергій Волков, Дмитрій Ганін, Василь Герасимчук, Олексій Карпенко, Тлеужан Кинибаєв, Леонід Кичаткин, Антон Короленко, Олександр Куликов, Максим Мезенцев, Олександр Осипов, Іван Сокол. Головна прокуратура повідомила Л. Шлосберга, що обставини загибелі вояків встановлені, вони загинули поза місцем постійного базування, порушень законів органами прокуратури не виявлено, сім'ї полеглих отримують соціальну допомогу, а розкриття інших відомостей неможливе, тому що вони становлять державну таємницю.

27 січня цього року офіційний запит до Генерального прокурора РФ вислав і Борис Немцов. Він вимагав перевірити інформацію про загибель на території України російських вояків. Рівно через місяць Б. Немцов був убитий, а Генеральна прокуратура так і не відповіла на запит політика.

(Далі буде)

НА ТЕМИ ДНЯ

В перспективі – новий політичний проєкт

Петро Часто

Така ось негативно-позитивна новина: в Україні от-от має з'явитися ще одна партія. Кажемо – негативна, бо на нинішній день їх, здається, вже більше, ніж треба: 262, якщо мати на увазі офіційно зареєстровані станом на квітень цього року. Позитивна – оскільки країна стоїть перед дуже важкими викликами, і мусить, в ім'я її порятунку, прийти якісно нова політична сила, здатна витягнути незалежну українську державу з вогненного кола проблем. Принаймні, з-поміж двох вогнів – логічного у своїй суті тиску з боку Заходу і невпинної агресії з боку Росії.

Захід, зокрема Європейський Союз, робить для України не менше, ніж може зробити, і більше ніж вона сама робить для себе: надає кредити і, всупереч власним економічним втратам, не скасовує санкцій проти Росії – при тому, що сама Україна лише декларує рішучість щодо московських завойовників, а на ділі швидше сприяє їм. Бо чому досі не розірвані дипломатичні зв'язки з країною-агресором? Чому досі не заарештоване майно Росії на українській території? Чому російський бізнес в Україні процвітає, українськими грішми підтримуючи проросійські банди на сході?

Здогадна, але ледве чи задовільна відповідь: бо Західні партнери не зацікавлені у загостренні українсько-російського протистояння і бояться, щоб воне не переросло у масштабну війну. Так, бояться, бо справді є чого, але водночас вони глибше, ніж сама українська влада, усвідомлюють, що жертвна стійкість українського вояцтва на сході виявиться марною, якщо не буде подоланий внутрішній ворог – корупція, і якщо країна залишиться нереформованою.

Йде другий рік після того, як на Майдані чільні політики присягали народові на вірність його інтересам, обіцяли докорінні зміни в країні. Змін все ще нема. Авторитет усього державного проводу катастрофічно падає. Згідно зі здійсненням міжнародного соціологічного компанією „TNS“ опитуванням, лише 1 (один!) відс. українців вважає, що влада у своїй сукупності працює добре. Що буде, як невдоволені 99 відс. знову вийдуть на українські майдани?

Ситуацію коментує відомий київський філософ, заступник директора Інституту соціології Національної Академії наук України проф. Євген Головаха: „Віда в тому, що нинішня низька довіра народу до влади – це вже не тільки проблема Порошенка чи Яценюка. Це хронічна хвороба українського політикуму, через що гальмується державний розвиток. До Майдану суть суспільного договору в нашій країні полягала в тому, що влада живе окремо, а громадяни – окремо... Але під час Майдану стало зрозуміло: далі так бути не може, суспільний договір треба змінювати, бо людям уже годі терпіти таку несправедливість. На жаль, Порошенко і Яценюк цього не усвідомили. Замість почати зміни з себе – долати корупцію, обмежувати свої привілеї, витрати і повноваження, зосередилися на підвищенні тарифів, щоб збалансувати бюджет саме в такий спосіб. Люди бачать, що у владній верхівці нічого не змінюється. І це може мати дуже прикрі наслідки для країни“.

На нашу думку, цей присуд занадто песимістичний. Насправді дня не минає без певних змін, і часто-густо, на перший погляд, ефектних. Таким, наприклад, був цими днями обшук у приміщенні Апеляційного суду міста Києва, коли його голова Антон Чернушенко в присутності працівників Генеральної прокуратури і Служби безпеки намагався сховати під своєю мантією грубий стосик долярів – результат його систематичного хабарництва. Слідчі також виявили у нього талони на кілька канадців (!) тонн пального і п'ять дорогих автівок.

Ця історія з обшуком творилася підкреслено публічно – аби переконати людей, що влада таки взялася за високопоставлених злодіїв.

На подібний ефект було розраховане і звільнення з посад низки керівників Служби безпеки. Тепер, мабуть, – черга за Міністром еколо-

гії Ігорем Шевченком, який на тлі багатокілометрового диму від пожежі на нафтобазі під Києвом полетів на приватному літаку на відпочинок до Ніцци. Тремтять, також передчуваючи лихо, найбільш одіозні прокурори, міністри. До часу місцевих виборів ще злетить не одна голова цього дракона. На жаль, боротьба з проявами корупції – це ще не боротьба з самою корупцією, оскільки нею просякнута вся держава від верхів до низів. Йдеться про систему, тому потрібні не ефекти – потрібна ефективність. Передусім – щодо радикальних змін у галузі судівництва. Про яку тут ефективність можна говорити, коли 90 відс. теперішніх суддів призначені за антиукраїнського й антинародного режиму Віктора Януковича? І так – у кожному міністерстві, в кожній державній структурі. Тому коли змінювати лише очільників, це не зменшить, а ще більше розпалить критику на адресу влади, зокрема Президента, котрого вже нині багато хто підозрює, що він прагне мати під своєю рукою не сильних, самостійних і самовідповідальних діячів, а слухняних маріонеток.

Отже, щоб українське суспільство знову спонтанно не дійшло до Майдану, потрібна нова сила, абсолютно новий, абсолютно продуктивний всеукраїнський політично-партійний проєкт – принципово опозиційний до успадкованої совєтсько-постсовєтської системи, котра тягне незалежну українську державу на дно.

Втім, не йдеться про те, щоб цей проєкт був якомога масовішим, але про те, щоб його очолили люди зовсім нової моральної і професійної якості – представники тієї національної еліти, котра в тяжких муках сьогодні народжується, водночас народжуючи надпартійну ідеологію – ідеологію українських національних інтересів.

Оскільки завдання – надважливе, то й сили мусять знайтися відповідні. Тому новий проєкт пов'язують з колишнім головою Дніпропетровської обласної державної адміністрації Ігорем Коломойським і тими людьми, з котрими він за лічені тижні перетворив область у неприступний для промисловських сепаратистів бастион, з котрими створював перші добровольчі батальйони і засновував загальноукраїнський волонтерський рух. Сам по собі І. Коломойський – постать неоднозначна, навіть контроверсійна, і ще не до кінця зрозуміло, що йому ближче і дорожче – Україна і її гідне майбутнє чи власний бізнес, в якому він виявив неабиякий талант і досягнув неабияких успіхів. Він залишається олігархом і нині, коли центральна влада обіцяє неминучу деолігархізацію країни і відокремлення політики від економіки. Цілком можливо, що його звичка багатіти візьме верх. Але Україні потрібний саме такий гострий розум, як у І. Коломойського, і така незламна воля. Адже те, чого він менш ніж за рік при владі у Дніпропетровську домогся, подібне до чуда: майже всуціль зросійщене місто пробудилося до українського патріотизму, і таким воно залишається й після відходу І. Коломойського від обласного керма.

Очевидно, не є випадковим, що його підтримують такі праві сили, як „Правий сектор“ і його командир Дмитро Ярош, колишній майданний сотник Володимир Парасюк, батальйон ОУН та інші беззастережно патріотичні угруповання. Журналісти повідомляють, що був намір навіть назву нової партії пов'язати з героїзмом українців у війні з російськими окупантами на українському сході – „Укроп“, тобто „Український опір“, або також – „Українське об'єднання патріотів, але, зрештою, знайдеться й інша зрозуміла для всієї країни назва.

Також є передбачення, що до цього очікуваного політичного проєкту може приєднатися недавно звільнений П. Порошенком голова Служби безпеки Валентин Наливайченко. Це дуже поінформований діяч, і його обізнаність щодо системи, яка не хоче відійти в минуле, і щодо справжніх мотивацій всередині системи може істотно посприяти цьому проєктові.

Варто побажати йому успіху, тим більше, що водночас на політичному горизонті з'являється другий, протилежний політичний плян, – авторства сумнозвісного Миколи Азарова та інших колись провідних „регіоналів“, котрі прагнуть реваншу.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Про контрабанду ядерних матеріалів

КИЇВ. – 24 червня в Києві відбулася зустріч посадовців урядів США та України, на якій обидві сторони обговорили виконання двосторонньої угоди про зміцнення спроможності України щодо запобігання, виявлення та реагування на випадки контрабанди ядерних та радіоактивних матеріалів, яку уряди США та України підписали в січні 2006 року. Обговорення відбулося під головуванням керівників двох делегацій – помічника заступника Державного секретаря США Саймона Лімажа та Василя Серватюка, першого заступника голови Державної прикордонної служби України. Сторони обмінялися думками щодо проблеми контрабанди ядерних матеріалів у регіоні та визначили напрями діяльності, у яких вони готові працювати тісніше. (Посольство США в Україні)

■ Стало більше закордонних українців

КИЇВ. – 23 червня відбулося 26-те засідання Національної комісії з питань закордонних українців під головуванням заступника Міністра закордонних справ України, голови комісії Вадима Пристайка. Національна комісія, до складу якої входять представники центральних органів виконавчої влади та громадських організацій, під час засідання розглянула 130 заяв на отримання статусу закордонного українця, який було надано 67 особам з 21 країни світу. Загалом, статус закордонного українця з часу набрання законом України „Про закордонних українців“ чинності набуло 8,515 осіб з 72 країн світу. (Міністерство закордонних справ)

■ Одеса позбудеться корупції

ОДЕСА. – 22 червня відбулася презентація нової ініціативної громадської плятформи „Свідомі“, яка вже успішно функціонує у Києві, Дніпропетровську і Львові. Основна мета ініціативи – контролю за роботою чиновників на місцевому рівні, формування експертного середовища, яке буде об'єднувати фахівців 14 провідних напрямів діяльності. На переконання активістів, рух „Свідомі“ є ефективним засобом боротьби з корупцією в Одеському регіоні. Спільником „Свідомих“ стало перше в Україні регіональне відділення міжфракційного депутатського об'єднання „Депутатська контрола“, яке було відкрите на початку червня. Члени депутатського об'єднання вже виявили кілька корупційних схем на Одеській митниці. (Сергій Горицьвіт)

■ Не стане державних кінних заводів

КИЇВ. – Серед найбільш екзотичних державних активів, які мають бути приватизовані згідно з пляном Кабінету міністрів України від 12 травня, є 14 кінних заводів. 3 346 підприємств, які мають бути приватизовані найближчим часом, Президент Петро Порошенко у своїй промові 3 червня згадав саме ці. „Хто мені може пояснити, для чого державі аж 14 кінних заводів, які також заборонені до приватизації?“ – запитав він. Працівники державних кінних заводів побоюються, що приватизація поховає їхню галузь і, в буквальному сенсі, 1,657 коней, які зараз належать державі. Конярство – справа збиткова, але кожен завод має у своєму розпорядженні багато землі, яка вже приваблює інвесторів. І мало кого з них цікавить доля коней. (Радіо „Свобода“)

■ На виставці – автопортрет Шевченка

КИЇВ. – 3 липня перший автопортрет Тараса Шевченка на поштовій марці презентував шевченкознавець і філателіст Володимир Руденко на виставці „Шевченків автопортрет 1840 року у філателії“. Експозиція налічує декілька сотень марок, бльоків та конвертів, які були зібрані у різний час і різними філателістами, зазначив організатор виставки, координатор „Таврійської гуманітарної плятформи“ Андрій Іванець. Виставка повністю присвячена автопортретові Т. Шевченка 1840 року. У СРСР вперше випустили конверт з зображенням Т. Шевченка лише у 1964 році. До цього часу існували марки та бльоки у підпільній пошті України. (Радіо „Свобода“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ США розмістять танки у Східній Європі

ВАШІНГТОН. — Міністерство оборони США 22 червня підтвердило наміри розмістити у Східній Європі важке озброєння, зокрема танки, бойові машини піхоти і артилерію. За словами Секретаря Оборони США Ештона Картера, озброєння базуватимуться в Естонії, Литві, Латвії, Болгарії, Румунії та Польщі. Кожна з тих країн погодилася розташувати на своїй території до батальйону американських військовослужбовців. Раніше у Литві заявляли, що готові прийняти на постійній основі танки „Абрамс” і бойові машини „Бредлі”. Надіслати до них важке озброєння НАТО попросили Польща і балтійські країни, заявивши, що їм потрібна техніка, яку можна буде використувати на випадок російської агресії. Американське важке озброєння з'явиться на території однієї з країн, що входили у Варшавський договір вперше від часів закінчення „холодної війни”. Е. Картер сказав, що США та їхні союзники в НАТО сподіваються, що напруженість у відносинах з Росією збережеться на довгий час. За його словами, Росія намагається відновити зони зовнішньополітичного впливу, як це було за радянських часів, а США та їхні союзники не дозволять Москві відкинути їх у минуле. („Bi-Bi-Ci”)

■ Вбито головного прокурора Єгипту

КАЇР. – Головний прокурор Єгипту Гішам Баракат помер 29 червня в наслідок розриву бомби, коли він їхав в авті у столиці країни. Вибух спричинив смерть трьох цивільних осіб, а вісім інших зазнало поранення. Відколи військовий переворот скинув Президента Мохамеда Морсі в 2013 році, Г. Баракат поставив під суд тисячі ісламських екстремістів. Сотні з них одержали вирок кари смерті або довічної тюрми за участь в забороненому „Мусулманському братстві”. Прокурор одержував смертельні погрози в минулому. Недавно, бойова група „Ісламська держава” закликала атакувати судівництво країни, після того як уряд повісив шістьох її членів. („Bi-Bi-Ci”)

■ Росія розсердила балтійські країни

ВІЛЬНЮС. – Намагання Росії перевірити легальність рішення визнати незалежність Литви, Латвії та Естонії від Радянського Союзу в 1991 році стривожило ці країни та підвищило напруження їхніх відносин з Москвою. 30 червня російська прокуратора заявила, що перевірить це рішення після того, як два члени партії „Об'єднана Росія”, яка підтримує Президента Володимира Путіна, назвали його зрадою. 1 липня Кремль заявив, що нічого про це не знає. Експерти сумніваються щодо будь-яких легальних наслідків такої перевірки. Але балтійські країни, тепер члени Європейського Союзу та НАТО, гостро зареагували навіть на можливість такої перевірки. У 1990-1991 роках радянські війська намагалися здушити самостійницький рух в цих країнах, вбиваючи їх активістів. Міністер закордонних справ Естонії Кеїт Пентус-Росіманус видала заяву, що „ця ціла справа є легально абсурдна і служить ще одним прикладом відновленого імперіалізму в Росії”. Президент Литви Далія Грубаускайте сказала: „Нашу незалежність здобуто кров'ю та жертвами литовського народу. Ніхто не має права загрожувати їй. Тільки ми самі рішатимемо свою долю”. („Ройтерс”)

■ Знайдено таємний тунель

ХАЙЛОНГДЖІАНГ, Китай. – Знайдено таємний тунель яким користувалися Китай та Радянський Союз. У 1930-их роках, коли СРСР і Китай були ворожо наставлені до Японії, обидві країни вживали цей тунель для передавання розвідницьких матеріалів. Тунель, довжиною 34.2 миль був збудований в 1933 році, два роки після японського вторгнення в Манджурію. Тепер китайські експерти віднайшли його. На конференції в Ялті, у лютому 1945 року, Йосиф Сталін обіцяв, що Червона армія почне війну з Японією кілька місяців після капітуляції Німеччини. У серпні 1945 року, два дні після скинення американцями атомної бомби над Гірошімою, радянські війська окупували Манджурію. („Бізнес Інсайдер”)

Президент Петро Порошенко: децентралізація має об'єднати суспільство

1 липня Президент України Петро Порошенко під час зустрічі з представниками загальнонаціональних та регіональних засобів масової інформації презентував проєкт змін до Конституції України в частині децентралізації. При цьому він підкреслив, що децентралізація повинна об'єднати українське суспільство. Нижче подаємо, за офіційною веб-сторінкою Президента, виклад виступу П. Порошенка.

Президент зазначив, що переваги децентралізації очевидні всім політичним силам, оскільки всі вони саме з цим гаслом йшли на вибори. „Всі обіцяли народові децентралізацію. Це було в жовтні минулого року. Але ще в квітні-травні під час своєї передвиборчої кампанії я твердо пообіцяв, що ми проведемо конституційні зміни з питань децентралізації. І зараз я, як Президент країни, розраховую на підтримку всіх політичних сил у Верховній Раді”, – заявив глава держави.

Президент повідомив, що до кінця дня має намір підписати та подати на розгляд Верховної Ради затверджений Конституційною комісією проєкт Закону про зміни до Конституції щодо децентралізації. Глава держави висловив сподівання на підтримку законопроєкту конституційною більшістю у парламенті, члени якої обиралися під гаслами децентралізації.

Глава держави наголосив на тому, що він – лише суб'єкт подання. Справжніми ж авторами є дві високоповажні комісії – перша, яка зробила основну роботу, українська Конституційна комісія, і Венеціанська комісія, яка схвалила проєкт Конституційної комісії.

Президент особливо зазначив, що реформу децентралізації підтримала Рада регіонального розвитку, до якої входять не лише голови адміністрацій, а, ключове, де представлені всі голови обласних рад, найбільша кількість міських голів, а також Асоціація міст України та Національна рада реформ.

Головне, підкреслив Президент, численні соціологічні дослідження, які проводились в Україні, переконливо свідчать, що вражаючи більшість українців категорично відкидають ідею федералізації і висловлюються за унітарну систему в Україні з децентралізованою політичною системою.

Глава держави зазначив, що децентралізації українські громади чекають довгі 23 роки. „Це те, що їм обіцяють, і це те, на що не вистачало рішучості в українській владі. Рішучості наблизити владу до народу. Надзвичайно скоротити ту відстань, яка є між громадянином України і містом, де приймаються найважливіші рішення для того, щоб забезпечити ефективне і комфортне існування української громади”, – сказав Президент.

Говорячи про переваги реформи, Президент зазначив, що децентралізація наближає владу до людини – „на відстань витягнутої руки”. „Не треба виїжджати за межі міста для того, щоб вирішити більшість проблем”, – сказав П. Порошенко.

– Належна повага до місцевих специфіки та традицій, – які не суперечать загальнонаціональним інтересам та законам, які не суперечать базовому документу Конституції України – зробить нашу країну сильнішою та міцнішою, стане надійним щепленням проти бацили федералізації. Це друга перевага децентралізації. По-третє, наголосив Президент, децентралізація є надійним запобіжником від авторитаризму та диктатури, бо розосереджує владу між тисячами суб'єктів.

„Нарешті, децентралізація стане ще однією нашою цивілізаційною відмінністю від сусідів по радянському таборі. Справжнє самоврядування не можливе в авторитарній державі. Деспотія не терпить ані самостійності громад, ані, тим більше, свободи громадянина”, – сказав П. Порошенко.

За словами Президента, децентралізація наблизить нашу політичну систему до європейської. „Цілком природно, що саме з європейськими стандартами місцевого самоврядування ми зв'язуємо нашу концепцію змін до Конституції в частині децентралізації”, – наголосив він.

Президент вкотре наголосив, що після запровадження децентралізації на рівень громад, які є опорою, базовою одиницею адміністративно-територіального устрою України, делегується лівова частка повноважень від трикутника центральних органів влади – Верховної Ради, Президента, Уряду.

Важливим є і те, що центральна влада поступається не лише повноваженнями і відповідальністю, але і фінансовими ресурсами, наголосив глава держави. Він нагадав, що на початку року були внесені зміни до Бюджетного та Податкового кодексу, які в результаті на 40 відс. збільшили доходи місцевого самоврядування.

Президент повідомив, що з 1 липня, згідно з Законом, Бюджетним кодексом, органи місцевого самоврядування отримують право вносити зміни до своїх бюджетів – таким чином вони отримують повну фінансову децентралізацію. „Відтепер пряма норма оновленої Конституції вимагатиме, щоб будь-яка зміна компетенції органу місцевого самоврядування обов'язково здійснювалася з одночасними відповідними змінами у розподілі фінансових ресурсів. Не буде більше порожніх обіцянок – кожна позиція буде підтримана фінансово”, – наголосив Президент.

Важливою зміною глава держави назвав ска-

(Закінчення на стор. 5)

Не всі в Україні...

(Закінчення зі стор. 1)

проєкт децентралізації влади, запевнив, що пропонувані зміни до Конституції України схвалила Венеціанська комісія, О. Сироїд сказала:

„Венеціанська комісія виявилася дуже несподіваною у своїх висновках. Ще минулого року, коли Президент України пропонував подібні зміни, висновки цієї самої комісії були набагато критичніші. Але чомусь у цьому році вони виявилися іншими. Тому в мене до неї є великі питання. Наприклад, представники Венеціанської комісії під час розмови зі мною говорили про можливість надання автономії окупованим територіям в межах Конституції України. На що моя відповідь була категоричною – що право змінювати Конституцію є правом українського народу, і українська Конституція ніколи не буде заручником міжнародного тиску, бо це буде приниженням українців”.

Гостро прокоментував проєкт П. Порошенка в частині передбаченого документом „спеціального порядку самоврядування окремих районів Донецької і Луганської областей” колишній Міністер оборони, голова політичної партії „Громадянська позиція” Анатолій Гриценко. На його переконання – а він певний, що це переконання усіх без винят-

ку українських політичних експертів – Мінські домовленості є небезпечною пасткою для української незалежності, вони дають реальну можливість окупованим територіям фатально, назавжди загальмувати процес розвитку суверенної Української держави. Не визнаючи цього факту, Президент, під тиском заляканих Володимиром Путіним європейців, приховує від суспільства цю страшну правду.

Також на цю тему – політолог, доцент Києво-Могилянської академії Ігор Лосев: „Уявлення Президента Порошенка про децентралізацію мають деструктивний, руйнівний зміст, коли будь-яка місцева громада може за бажанням ігнорувати загальнодержавне законодавство, виконуючи лише ті норми, які їй подобаються. Це навіть гірше, ніж федералізація, бо й там автономні землі повинні в обов'язковому порядку дотримуватися федеральних законів”.

Водночас з цією негативною реакцією стало відомо, що 2 липня Президент П. Порошенко подав свій законопроєкт на розгляд Верховною Радою, але перед цим вніс до нього низку змін до перехідних та прикінцевих положень документу.

„Свобода” уважно стежить за подіями і радо вмістить обґрунтовані позитивні аналізи і відгуки на те, як в Україні відбувається децентралізація влади – якщо такі аналізи і відгуки матимуть місце.

Україна переймає досвід Туреччини

Вадим Шкляр

КИЇВ. – Понад 70 керівників бізнесу, уряду та міжнародних організацій 21 червня взяли участь у конференції „Інвестиції в Україну: державно-приватне партнерство та досвід Туреччини“ і детально ознайомилися з досвідом Туреччини в розбудові своєї інфраструктури та забезпеченні економічного зростання з допомогою державно-приватного партнерства. Протягом останніх 10 років Туреччина залишається провідником серед країн Східної Європи та Центральної Азії у питаннях співпраці з приватним сектором через механізми державно-приватного партнерства. Останні два роки Туреччина посідала друге місце в світі за обсягами участі приватного сектора в інфраструктурних проектах.

Посол Туреччини в Україні Йонет Джан Тезель підкреслив на конференції важливість обміну досвідом та висловив тверде переконання Туреччини і турецької бізнес-спільноти в успішному майбутньому України.

Тетяна Коротка, заступник бізнес-омбудсмена в Україні зазначила: „Туреччина проде-

монструвала на практиці, що справжні партнерські взаємини між державним і приватним секторами підвищують якість надання послуг громадянам країни та забезпечують економічне зростання держави“.

Віце-президент з питань стратегічного розвитку Американської торговельної палати в Україні Тарас Качка зазначив: „Конференція засвідчила, що діяльність Експертного центру з розвитку державно-приватного партнерства та інфраструктури спрямована на поліпшення бізнес-середовища, створення нових можливостей для розвитку та залучення фондів і досвіду бізнесу для здійснення важливих інфраструктурних проектів по всій країні“.

Організували конференцію Програма розвитку державно-приватного партнерства Агентства США з міжнародного розвитку (USAID), Експертний центр Американської торговельної палати з розвитку державно-приватного партнерства та інфраструктури спільно з Турецько-українською бізнес-асоціацією та Турецько-українською асоціацією промисловості та підприємництва.

Патрульна служба...

(Закінчення зі стор. 1)

їнський народ вірить і довіряє вам і покладає на вас колосальні надії. І я, так само як і вся українська влада, переконаний, що ви виправдаєте цю довіру“.

П. Порошенко наголосив на тому, що нові поліцейські стали символом українських реформ, від яких залежатиме стан суспільства. За словами Президента, люди мають переконатися, що країна змінилася, і найбільший символ корупції, українська державна автоінспекція, перетворилася на найчеснішу, найпоряднішу, найпатріотичнішу і найсильнішу українську патрульну поліцію.

2,000 нових патрульних урочисто склали

присягу на вірність українському народові.

У церемонії взяли участь Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк, київський міський голова Віталій Кличко, Міністер внутрішніх справ Арсен Аваков, Посол США в Україні Джефрі Паєт.

2 липня А. Яценюк вручив сертифікати про закінчення навчання першим випускникам поліцейської академії патрульної служби Києва. Він звернувся до випускників з надією: „Мільйони українців сподіваються на вас. І кожен із вас прийме присягу на вірність українському народові. Ви – нове українське обличчя. Ви – нова українська поліція. Ви і є представниками нашої нової європейської України“.

(Офіційне інтернет-представництво Президента України, Урядовий портал)

Президент Петро...

(Закінчення зі стор. 4)

сування інституту голів державних адміністрацій, які до цього часу призначалися з Києва – оперативне управління областями і районами переходить до обласних та районних виконавчих комітетів, які формуватимуться Радами відповідного рівня, обраними людьми. „Виконками підзвітні і підконтрольні лише обраним Радам відповідного рівня. Лише Радам і нікому більше“, – підкреслив він.

Глава держави зауважив, що питання оборони, зовнішньої політики, національної безпеки, верховенства права і дотримання громадянських свобод залишаються під контролею центральної влади. „Йдучи на широку децентралізацію, ми маємо надійно застрахуватися від спроб ворога використати нові й надзвичайно широкі повноваження місцевих громад для порушення суверенітету й територіальної цілісності. Саме тому, для нагляду за дотриманням Конституції і законів України, органами місцевого самоврядування в районах та областях вводиться інститут префектів“, – констатував П. Порошенко.

За його словами, префекти призначатимуться за принципом, за яким нині призначаються голови Обласних державних адміністрацій – Указом Президента України, за поданням Кабінету Міністрів України. Однак, зауважив глава держави, вони матимуть значно менший обсяг повноважень – не втручатимуться в оперативне управління, не розпоряджатимуться фінансовими ресурсами місцевого самоврядування, а лише здійснюватимуть контроль-нагляд функції. Водночас префект матиме право зупиняти дію актів місцевого самоврядування з мотивів їх невідповідності Конституції чи законам України, з одночасним зверненням до суду, акцентував Президент.

„Конституційна комісія ухвалила мудре і відповідальне рішення, надавши можливість Президентові, Конституційному судові і Верховній

Раді – лише їм трьом, спільними зусиллями притягати до відповідальності ті Ради, які, не дай Боже, згрішать сепаратизмом і створять загрозу суверенітету, територіальній цілісності і національній безпеці України. В подібних випадках Президент, як гарант Конституції, негайно призупиняє повноваження відповідної Ради чи голови громади. Конституційний суд має надати правову оцінку, а Верховна Рада, український парламент, ухвалює рішення про призначення позачергових виборів відповідної Ради чи голови громади“, – сказав Президент, назвавши важливим право і можливість такої миттєвої реакції. „Венеціанська комісія право на таке – цитую, „більш швидке і ефективне втручання“ – визнала „цілком обґрунтованим і підтримала це“, – додав П. Порошенко. Передбачення таких механізмів необхідне і зважаючи на ситуацію в країні сьогодні, зауважив Президент.

Разом з тим, глава держави висловив сподівання на те, що в Україні не виникне необхідності частого застосування зазначеної норми. „Сподіваюся на мудрість виборців, відповідальність та патріотизм місцевих еліт, які не даватимуть приводів для радикального втручання з боку Верховної Ради, Конституційного суду та Президента“, – сказав він.

Щодо питання самоврядування на Донбасі Президент наголосив, що проєкт змін до Конституції не передбачає ніякого особливого статусу Донбасу. „Проєкт припускає можливість специфічного порядку здійснення місцевого самоврядування в окремих адміністративно-територіальних одиницях Донецької і Луганської областей, що визначається окремим законом. Саме так це зараз і врегульовано“, – сказав П. Порошенко. Ця норма не виходить за межі міжнародних зобов'язань у рамках Мінських домовленостей, які всім світом визнані безальтернативною основою для політико-дипломатичного врегулювання ситуації в Україні, –також підкреслив Президент України.

(Офіційне інтернет-представництво Президента України)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Північна Корея – таємнича країна

ЛОНДОН. — Втікач з комуністичної Північної Кореї Гуенсео Лі 2 липня видала у Лондоні свої спомины про життя в цій малознаній, але дивній країні. Ще бувши школяркою, вона була змушена спостерігати публічні розстріли та фальшиво доносити на своїх приятелів. У своїй книжці, „Дівчина з семеро іменами“ вона пише, що „жити в Північній Кореї – це немов би проживання в іншому всесвіті; майже 70 літ після створення ця країна залишається закритою і жорстокою“. В кожній хаті, під загрозою кари, мусіли висіти портрети засновника і провідника країни. Її батько мав добру посаду при війську і їм не бракувало харчів, але всюди панував страх і брутальність. Дівчина і її друзі вірили, що проживають у „найкращій країні у світі“ під дбайливою опікою богоподібного провідника. Якщо когось підозрювали, що він політично ненадійний, тоді цілу родину вивозили і вона зникала без вісти. Одного разу заарештували її батька. Пізніше його, тяжко побитого, відправили в шпиталь, де він помер в неясних обставинах. Одна з трагедій щоденного життя є що всі мусять бути донощиками. В половині 1990-их років з голоду, про який ніхто не говорив, вимерло 1 млн. осіб. Офіційно уряд спихав вину на американські санкції, але пізніше Г. Лі довідалася, що це було спричинене розвалом Советського Союзу, який надавав країні великі субсидії їжі та палива. Маючи 17 літ, дівчина проїжджала поїздом і бачила жертв голоду. В 1997 році, з поміччю знайомого прикордонника, вона втекла до Китаю. Але і там їй загрожувала депортація, тому часто міняла своє ім'я, а знання китайської мови врятувало її. Кілька років пізніше їй вдалося отримати притулок в Південній Кореї. Відтак вдалося їй повернутися до кордону своєї батьківщини щоби забрати свою матір і брата та нелегально перепроводити їх 2,000 миль через Китай і Лаос до Південної Кореї. Тепер вона працює в обороні людських прав. („Ройтерс“)

■ Армія США звільнить 57 тис. осіб

ВАШІНГТОН. — Армія США планує звільнити 40 тис. військовослужбовців впродовж наступних двох років, повідомив американський Департамент Оборони 7 липня; додатково буде звільнено 17 тис. цивільних працівників. Це зменшить число вояків до 450 тис. осіб, найнижчого рівня від часів перед Другою світовою Війною. Уряд наказав Пентагонові зменшити видатки на оборону країни на суму 1 трлн. дол. впродовж наступних 10 років. („ЮСА Тудей“)

■ Греція готує нові фінансові пропозиції

СТРАСБУРГ. — Греція запевняє, що рішуче налаштована досягти угоди з європейськими кредиторами. Про такі наміри 8 липня в Європейському Парламенті повідомив Прем'єр-міністр Греції Алексіс Ципрас. У самій європейській співдружності до заяв голови грецького уряду ставляться без особливої довіри, не виключаючи будь-яких сценаріїв. На сесії Європарляменту висловили бажання втримати Грецію в єврозоні. Голова Європейської Ради Дональд Туск нагадав, що 12 липня – це останній термін для знаходження рішення грецькій кризі. Відсутність угоди на той час, за словами Д. Туска, буде „найгіршим сценарієм“, наслідком якого стане банкрутство грецьких банків та наступний вихід країни із єврозони. На референдумі 5 липня більшість греків висловилося проти запропонованих Євросоюзом і Міжнародним валютним фондом умов кредитування країни, за що агітувала правляча ліворадикальна партія „СИРИЗА“. Після референдуму розпочалися нові пошуки рішення грецької боргової кризи. (Радіо „Свобода“).

■ Відмітили 70-ліття битви під Окінавою

ОКІНАВА. — Приблизно 5,000 осіб зійшлося 23 червня щоби відмітити 70-ту річницю битви під Окінавою, одного з найбільш кривавих конфліктів Другої світової війни. На жалібній церемонії були присутніми Прем'єр-міністр Японії Шінзо Абе та Посол США Кароліна Кенеді. 82-денна битва в останніх місяцях війни забрала життя понад 200 тис. осіб, багато з них цивільних осіб. („Асоційтед Прес“)

Реформи болючі, але неминучі

Нарешті українська влада, яка відразу після Майдану наговорила багато слів, запевняючи суспільство у своїй прихильності до радикальних реформ, розпочала тяжке, повільне, але реальне здійснення їх. На жаль, це діється не так з доброї волі уряду, як з тієї причини, що напівзруйнована економіка України – розпаношуванням олігархічних кланів, страшним визиском малого і середнього підприємництва, а тепер ще й війною на сході – майже повною мірою залежить від співпраці з Міжнародним валютним фондом. Він підтримує Україну фінансово, але лише за умови докорінного реформування тих секторів української економіки, котрі затягнули її у стагнацію, близьку до дефолту, тобто до оголошення платіжної неспроможності держави. Цим сектором були передусім низькі, економічно необґрунтовані тарифи, що дозволяли населенню бути неощадним у використанні газу, води, електроенергії. Тому першим реформаторським кроком уряду Прем'єра Арсенія Яценюка і стало підвищення цін на ці щоденні послуги.

Як і слід було очікувати, людей це не втішило: дві головні партії влади – „Народний фронт” і „Блок Петра Порошенка” втратили майже всю колишню підтримку з боку спільноти. Депутатська коаліція вступила в період серйозного випробування. Щоб відрізнятись від реформаторів, „Батьківщина”, Радикальна партія і, звичайно ж „Опозиційний блок” виступили проти підвищення тарифів – у надії, що це їм допоможе під час місцевих виборів восени цього року.

Якраз другим кроком на шляху реформування країни стало недавнє (18 червня) ухвалення у Верховній Раді (у першому читанні) законопроєкту „Про місцеві вибори”. Закон далекий від досконалості, але все ж прогресивніший у порівнянні з попередніми: він передбачає щось середнє між пропорційною системою і відкритими списками.

Але вже тепер Комітет виборців України вимагає внести до цього нового закону низку змін – зокрема скасування або максимального обмеження платної політичної реклами на телебаченні та радіо, а також додати низку норм, котрі стосуються прозорості політичного фінансування.

Ще складнішою і суперечливішою виглядає очікувана реформа адміністративного устрою країни. Її метою є децентралізація влади і розмежування повноважень між органами місцевого самоврядування різних рівнів – громад, районів і регіонів. За центральною виконавчою владою залишатиметься тільки право контролю. Замість обласних і районних держадміністрацій будуть створені префектури. Президент матиме право припиняти діяльність органів самоврядування, якщо вони вдаватимуться до неконституційних рішень.

Нарікання серед експертів викликає не стільки сам проєкт цієї реформи, скільки те, що вона відбувається зверху, з-під руки уряду, а не знизу, від самих людей. Проголошена добровільність об'єднання малих сіл у більші громади насправді попахує примусом, тому влада має пам'ятати, що країна реформується не заради того, аби чиновникам було легше нею керувати, а задля полегшення життя українського народу.

ІСТОРІЯ

Яремчук був співцем кохання

Михайло Маслій

30 червня минуло 20 років з дня смерті романтика української естради і співця кохання Назарія Яремчука. Він був надзвичайно вродливим. Нині у бронзі зустрічає перехожих на фасаді свого будинку в Чернівцях, де мешкав останні роки зі своєю дружиною Дариною і малесенькою Марічкою, на меморіальній дошці Вижицького районного Будинку культури, де розпочинав свій творчий шлях, на надгробку чернівецького цвинтаря, де назавжди спочив і на будівлі Чернівецької обласної філармонії, в якій працював від 1 квітня 1973 року.

Парадоксально, але ніде він не є подібним на себе. Рука жодного майстра не спромоглася повторити його вроду, його незабутню зовнішність. Єдиний, кому це вдалося (правда, на полотні) був Іван Холоменюк, якого заслужено вважають найкращим буковинським портретистом другої половини ХХ ст. Коли помер співак, художник за ніч написав портрет свого славетного земляка на фоні його улюблених смерічок.

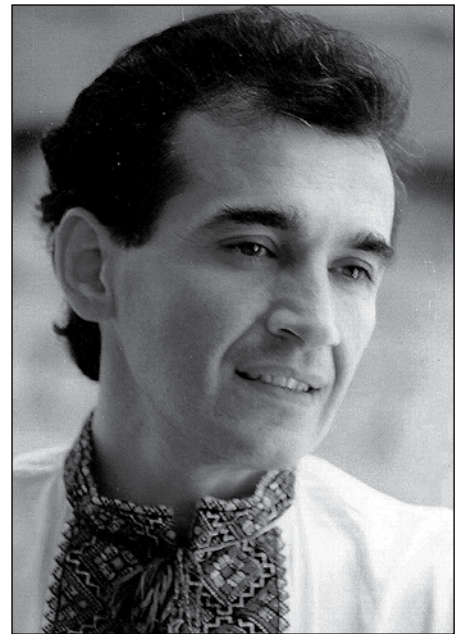
Хвороба з'явилася несподівано. На початку 1995 року Н. Яремчук раптово почав худнути, став погано почуватися. Спочатку лікарі півтора місяця лікували виразку шлунка. Коли визначили рак шлунку, було запізно. Навели контакти з спеціалістами Франції, Німеччини, Ізраїля. Операція коштувала 5,000 дол., перебування в стаціонарі сім-10 днів (залежно від стану здоров'я) 10-17 тис. дол. Обіцяли допомогу батьки і друзі. Але брат Дмитро вирішив сам усе профінансувати.

Про свою родину Н. Яремчук багато не говорив через існування родинної таємниці, яку воліли не розголошувати. Коли народився, татові виповнилося вже 64 роки. Кажуть, що такі діти талановиті. Його батько залишився вдівцем. Після Другої світової війни одружився вдруге (від першого шлюбу у нього було двоє дітей – син Дмитро і донька), теж з вдовою, колишньою дружиною свого старшого сина, який помер від хвороби (тобто з невісткою) Марією (у неї від першого подружжя був син Степан).

Після війни з фронту не повернулося багато чоловіків, вибору майже не було, тож таким незвичним стало їхнє подружжя. Доля подарувала їм ще трійко спільних дітей – Богданчика, Катрусу і наймолодшого Назарчика, який прийшов на білий світ в останній день листопада 1951 року. Різниця між найстаршим Дмитром, який мешкав у далекому Вінніпезі, і Назаром становила 37 років.

У 1940-их роках Д. Яремчук виїхав під чужим прізвищем до Канади. Юрист за фахом, допомагав родичам, бо знав, як тяжко живе родина. Брати зустрілися через багато років, коли Н. Яремчук став відомим співаком і гастролював за кордоном. Популярні пісні „Нас багато по світу” (вірш Богдана Гури, музика Павла Дворського) і „Лелека з України” (Вадим Крищенко, Геннадій Татарченко) він присвятив братові Дмитрові та всім емігрантам, яких розкидала доля по закордонах.

Це ж яку треба мати наполегливість, щоб у важкі часи життя

Одне з останніх фото Назарія Яремчука. Початок червня 1995 року. (Фото: Тана Д'Авіньйон)

в СРСР вести щоденник! А він це робив з 1977 року. Кожен день описував. У далекій Канаді, у Вінніпезі, 12 березня 1995 року занотував: „Була юність босонога, кукурудзяна. А ось життя – 43. Лежу в лікарні після операції на шлунок. Все, як скрізь: сон, лікарі, спілкування, відчуття безодні. Лікар сказав, що рака більше не маю”.

Канадський хірург відмовився від гонорару, не взяв жодного цента. Заплатили лише 8,000 дол. за перебування у стаціонарі. Але вже наступного після операції дня лікар сказав дружині та братові співака, що надії на одужання нема. Залишилося якихось три місяці.

За ці три місяці він записав майже 30 пісень, яких вже не зміг донести до людей на концертах.

На 1995 рік було багато запрошень на гастролі в Англії, Канаді і США. Але не судилося.

Київські лікарі запропонували використати витяжку з дерева, яке лікує злоякісні пухлини. Ліки ці були лише у Швайцарії, на один курс лікування необхідно було 5,000 дол. Щоб отримати їх, родичі артиста зверталися і у Верховну Раду, в Кабінет міністрів, але не встигли.

Помирає у страшних муках. Болю не полегшувало ніщо. І знову щоденник. За 15 днів до смерті він записав пророчі слова:

„Україну наповнила дешевизна, примітив у гарних обгортках. Ми гордились раніше, що ми найбільш читаючий народ і дуже розумний. На жаль, це не так. Як кролик перед удавом, наш народ перед урядом з півночі; народ також не робить висновків. Ще ніколи з півночі нам не приходило добро. Треба змінитись. Трохи порозумнішати.

Спитайте у французів про найкращих співаків, акторів, письменників, малярів, вони скажуть, – це французи, а потім відзначають інших. Протилежна картина з Україною благословенною, де кожен день транслюють телебачення ворожої, інакше не назвеш, держави, де всіх нас переконують, що ми ні на що не здатні, що ми хохляндія, шаровари. Та це завдяки нам вони стали московщиною. А що вже казати про музику. Навала московського примітиву створила цілковиту пустку в душах моло-

(Закінчення на стор. 15)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda”.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ”

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода” або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Зробіть все, що ви можете!

Конгрес Українців Канади (КУК) 23 червня надіслав до „Свободи“ вміщену нижче заяву голови Дорадчої ради КУК в Україні Олени Кошарни.

Шановні друзі!
Шостого червня Прем'єр-міністер Канади Стівен Гарпер-відвідав Україну з офіційною візитом на шляху до Німеччини, де він взяв участь у зустрічі G-7, ще раз продемонструвавши, що Канада твердо підтримує Україну. У його заявах чітко висловлена позиція Канади: „Я не думаю, що Росія при Володимирі Путінові може входити у G-7. Крапка“, – заявив С. Гарпер в інтерв'ю агенції „Associated Press“. – Канада дуже, дуже сильно проти того, щоб Путін знову сидів за столом G-7. Щоб повернути Росію, необхідний консенсус, але досягти його буде неможливо“.

Представники Конгресу Українців Канади входили до складу делегації, яка супроводжувала Прем'єр-міністра Канади, а також взяли участь у зустрічах Світового Конгресу Українців минулого тижня з Президентом України Петром Порошенком та керівництвом українського уряду. Коротка інформація про ці події англійською та українською мовами на нашій вебсторінці.

Ми дякуємо Президенту України, Прем'єр-міністрові України, Кабінетові міністрів України, депутатам Верховної Ради України, які завдяки своїй самовідданос-

ті та енергії вирішують проблеми, які накопичилися протягом майже 24 років, і які працюють з нашими діяпсорськими організаціями і представниками української діаспори безпрецедентним чином.

Ми також дякуємо представникам „Волонтерського десанту“, які працюють в рамках системи та поза її межами, виступаючи як катализатори змін. Для нас велика честь працювати з вами і ми сподіваємося на продовження нашої співпраці.

Ми знаємо, що народ України зазнав величезних страждань у минулому і страждає сьогодні.

Ми розуміємо, що фінанси України були виснажені майже до нуля попереднім режимом, тоді як ворог напав на Україну і продовжує дестабілізувати її, ведучи збройну, інформаційну та торгову війну проти нас.

Ми знаємо, що ваша робота є важкою і часто недооціненою і зазнає критики.

Нехай Бог допоможе вам і нашій улюбленій Україні в ці важкі часи і надалі дає вам сили і мужности, щоб вести Україну у цей важливий момент в її історії.

Будь ласка, продовжуйте рухатись цим шляхом і зробіть все, що ви можете, щоб Україна була вільною, єдиною, демократичною та процвітаючою державою.

Слава Україні!

Наразі треба забути про фестивалі

Нещодавно московський суд засудив орловського вчителя і поета Олександра Бившева за написання віршів „Українським патріотам“ і „Українські повстанці“ з протестом проти московської агресії і на підтримку української боротьби. Всі намагання адвокатів захистити підсудного не були успішними. Поет закликав українців чинити опір агресорам і, хоч свідомий свого суду і покарання, засвідчив, що таких односторонців є багато у Росії, тільки вони бояться владних переслідувань і кари.

Контрастом до російських оборонців стали злочини численних найманців і закліки прихильників режиму. В інтернеті було повідомлення про російського снайпера 28-річну Оксану Герасимову, яка застрелила 24 українських вояків на Донбасі. Не допомогли благання полоненого офіцера, що має жінку і дитину, ні 22-річного піхотинця, що хоче жити – вона застрелила обох.

19-літній росіянин, сибіряк Володимир, доброволець з батальйону „Азова“, звернувся до конгресмена Джона Конієра, на внесок якого Конгрес США прийняв рішення не надавати допомогу „українським неонацистам“, що у батальйоні немає неонацистів, а лише патріоти України, які добровільно захищають її незалежність і цілісність.

Який контраст, коли люди іншої нації добровільно, ризикуючи життям, захищають незалежність Укра-

їни, і в той же час триває розшук старшин розвідки, братів Юрія і Олекси Мирошніченків, які перейшли на бік терористів!

Скільки треба ще часу, щоб вилікувати хворобу зросійщення в Україні, яка народилася з мовою, пройшла усі етапи і дозріла з релігією. Сьогодні українці знають російську мову, але не всі знають рідну. Тому Росія так наполегливо своєю мовою і релігією перетворювала нашу націю у рабів та манкуртів.

Стосовно загарбання України у „Свободі“ 26 червня оприлюднені були секретні пляни Володимира Путіна, який мріє за 15 днів захопити всю територію аж до берегів Дніпра. Творці нової імперії вирішили, що без України запланований проєкт не відбудеться, тому для України залишилось покоритися путінським вимогам або загинути. Загроза існує і то велика, тому все українство мусить бути готове захищати свої життя і незалежність. На цей час треба забути про фестивалі, забави, гучні весілля та поїздки за кордон з мистецькими програмами, щоб об'єднаною силою боротись, хто чим може, щоб перемогти московського агресора. Так, у нього є сильна зброя, зате у нас є сильна воля. У боротьбі будуть жертви, але їх може бути набагато більше, якщо Москва стане переможцем.

Іван Буртик,
Кліфтон, Нью-Джерзі

**Щоб розмістити рекламу у „Свободі“,
телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040**

Україна на повороті історії

Хочу поділитися своїми враженнями та спостереженнями після недавньої двотижневої подорожі в Україну.

Теперішньому Президенту України Петрові Порошенкові вигідно, щоб війна тривала якомога довше. Чим довше буде тривати війна, тим довше він буде при владі. Як тільки війна закінчиться, ті, що воювали, швидко розберуться з ним та з його урядом.

Зараз в Україні є два уряди – офіційний, який майже нічого не робить, і добровольчий рух, який фактично виконує функцію уряду.

Хоч пройшло уже більше року з моменту окупації Криму, але військова промисловість в Україні так і не запрацювала. Зате торгівля з країною-окупантом іде повним ходом.

У військових частинах регулярної армії – пияцтво, а добровільні формування „Правого сектору“, УНА-УНСО, де є дисципліна, порядок і проводяться тренування, намагаються розпорозити по регулярних частинах або підкупити.

Завдяки Мінським „мирним“ домовленостям здійснюється цілеспрямоване знищення найкращого генофонду українського народу. Розповідають, що з вікон психіатричної лікарні у Львові вистрибували юнаки, яких кастрували у російському полоні. Але цього не показує українське телебачення, не пишуть у газетах і не доповідають на засіданнях Комітету захисту прав людини при ООН.

Кажуть, що через бльокпости на село Піски можна проїхати, давши хабаря у розмірі приблизно 1,000 дол. Це все прикриває Служба без-

пеки України.

В Україні зовсім не діють закони. На базарі валютники торгують валютою, яку їм надають комерційні банки. Щоб податкова міліція їх не чіпала, вони платять їм певний відсоток від прибутку.

Розповідають, що посадник Тернополя забирає у підприємців майже 50 відс. прибутку. Він навчився це робити, ще працюючи в Податковій адміністрації. Подібна ситуація і у інших містах.

У народі кажуть, що якщо теперішній уряд розстріляти, а тих, хто залишиться в живих – ще раз розстріляти, то тільки тоді, можливо, щось зміниться в Україні.

Але є й позитивні зміни. Так, у львівських трамваях зупинки оголошують двома мовами – українською та англійською. А у самому Львові зараз дуже багато чужоземних туристів і тепер це справжнє європейське місто.

Важко робити якісь прогнози у цій ситуації. Але хочеться сподіватися, що наші батьки і діди, герої „Небесної сотні“ та хлопці, що загинули на сході України, не віддали свої життя марно. І що у цьому хаосі утвориться щось нове, що змінить усю Європу та цілий світ. Адже чи міг хтось декілька років тому передбачити, що Віктора Януковича виженуть із України? Можливо, що це не станеться так швидко, як нам хотілося б, бо цілому українському народові треба змінитися. Треба, щоб виросло нове покоління. Мойсеєві для цього було потрібно аж 40 років.

Олег Керницький,
Рамона, Каліфорнія

Україна поверне мовну красу

Мене 21 рік, пишу з України. Тільки сьогодні я дізнався про існування вашої газети, а точніше нашої – української. На вкладці сайту: http://www.svoboda-news.com/pro_svobodu.htm розміщене було відео за 2006 рік. І хоча вже минуло дев'ять років з того часу, я хочу вас попросити, щоб ви в жодному разі не переходили на сучасний правопис, а продовжували друкуватися харківським правописом 1928 року. Це наш справжній правопис, а не зрадянщений (зросійщений) у 1933 році і

протягом XX ст., яким ми користуємося дотепер. Я сподіваюся, що колись Україна отямиться й поверне собі свою мовну красу, щоб правила клясичного правопису 1928 року. Коли лампа стане лампою, а парламент – парламентом. Дякую за розуміння. Творчого вам надхнення.

Ще не вмерла України ні слава, ні воля. І ніколи не помре українська мова.

Михайло Науменко,
Лисичанськ,
Луганська область

Ми отримали допомогу

Ми отримали від асоціації „Американці в обороні людських прав в Україні“ 1,000 дол. і з урахуванням попередніх сум наш дитячий шпиталик зможе ще півтора року надавати дітям безкоштовну медичну допомогу, забезпечувати роботу апаратури і кабінету спелеології. А що буде в подальшому час покаже, бо нас огортає невпевненість у майбутньому. Так виглядає, що Україна глибоко застрягла у політичному і економічному хаосі і ще довго багато дітей – інвалідів, сиріт і напівсиріт та інших незахищених категорій – будуть потерпати від браку грошей на лікування, повноцінне харчування і придбання одягу.

Велике щастя, що доля звела нас з президентом асоціації Боженою Ольшанівською 12 років тому і ми змогли так багато зробити для тисяч потребуючих і обездолених, які надовго запам'ятають, що у світі є добрі, небайдужі люди, які допоможуть у скрутні години життя.

Періодично ми ще отримуємо пакки від наших давніх добродішів. Щойно прийшла пачка з одягом від Оксани Огар з Мишигену, то, можливо, наші клієнти ще будуть якийсь час користатися такою допомогою.

д-р Леся Гладун,
Львів

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Підготували оселю до літа

БРАЙТОН, Мишиген. – 16 травня члени Дітройтської округи Українського Народного Союзу провели на оселі відпочинку „Діброва“ день громадської праці й підготували оселю до літнього сезону. На фото: Учасники громадського дня. (Фото: Олександр Серафін)

НОВІ ЧЛЕНИ УНСоюзу

Дам'ян-Александр Яремович, син Ванесси і Ольга Яремовичів з Філадельфії, став членом 37-го Відділу УНСоюзу. Його забезпечила бабуся Марта Гулей-Леґецкіс.

Ірина Чорна-Батіско, дочка Ірини Батіско і Василя Чорного з Вест-Гартфорду, Коннектикат, стала членкою 277-го Відділу УНСоюзу. Її забезпечили батьки.

ШУКАЄТЕ РОБОТУ? МОЖЕМО ДОПОМОГТИ!

Шукаємо ліцензованих продавців страхувань життя та ануїтетів. У випадку відсутності ліцензії, можемо сприяти її отриманню.

888-538-2833

Приєднуйтесь!
**УКРАЇНСЬКИЙ
НАРОДНИЙ
СОЮЗ**

*Запишіть своїх дітей
і онуків до УНСоюзу!*

20 Year Term Life Insurance*

Term Life Insurance – provides a solution for your temporary life insurance needs, protecting you and your family for a specified period of time.

- Minimum policy \$20,000
- Issue age 16-80
- Premium rates will not go up. Payable for 20 years

Age	Male non smoker	Female non smoker
35	\$14.00	\$12.16
40	\$18.38	\$12.60
45	\$24.30	\$15.84
50	\$43.75	\$27.13
55	\$68.34	\$48.65

Monthly premiums for \$100,000 policy.

For instant quotes call
888-538-2833

* Not available in all states.

The Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

General information – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

**Term Coverage
at Extra Affordable
Rates!**

10 Reasons to Buy Term Insurance

- Reason #1: You own a home
- Reason #2: You're in debt
- Reason #3: Marriage
- Reason #4: A new baby
- Reason #5: You buy a bigger home
- Reason #6: A promotion
- Reason #7: A growing family
- Reason #8: A new job
- Reason #9: You become widowed or divorced
- Reason #10: Retirement

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Виставку привезли з Києва до Клівленду

Олександр Федорчук

КЛІВЛЕНД. – 20 червня в Українському Музеї-архіві була представлена виставка художніх творів Олі Рондяк. До цього її роботи виставлялися у Посольстві США в Києві та в „Fulbright Ukraine“.

О. Рондяк народилася в Клівленді і вже 20 років проживає в Києві. За фахом вона психолог, але з народженням сина, майже 17 років тому, вдалася в мистецтво. Спочатку її цікавили меблі, одяг, різні колажі, а під час Революції Гідності вона змінила тематику.

Її картини мають глибокий зміст людських страждань, героїзму борців за свободу, патріотизму українців. Для створення колажів довелося зібрати багато публікацій, які висвітлюють події Майдану, окупації кремлівським урядом Криму, та вторгнення російського загарбника на українську землю.

Оля Рондяк (перший ряд, друга зліва) з відвідувачами виставки. (Фото: Олександр Федорчук)

Оля Рондяк. „Герої не вмирають“.

У Філадельфії відзначили Посла Вільяма Мілера

Лев Іваськів

ФІЛАДЕЛЬФІЯ. — Українська Федерация Америки (УФА) відзначила колишнього Посла США в Києві Вільяма Грін Мілера цьогорічною Медаллю ім. Олександра Черника. Медалю відзначає осіб які допомагають українському народові. В минулому її одержали конгресмени Баб Шейфер, Чарлз Дагерті, Джим Герлак, Єпископ Борис Гудзяк та інші визначні особистості.

На зустрічі, яка відбулася 3 травня в Українському Освітньо-Культурному Центрі, було присутніх 75 осіб, включно з дружиною Посла, Сузанною Мілер. Амбасадор В. Мілер був Послом США в Україні від серпня 1993 року до січня 1998 року.

Імпредзою провадив давній приятель українців, колишній філадельфійський конгресмен Ч. Дагерті. Він запросив до відкриття молитвою Митрополита Стефана Сороку з Української Католицької Церкви.

Ч. Дагерті пригадав що В. Мілер був представником Америки в Україні в часах коли новонароджена українська держава потребувала приятелів, і він таким залишився навіть після

Посол Вільям Грін Мілер (справа) разом з колишнім конгресменом Чарлзом Дагерті і д-р Зенею Черник. (Фото: Ольга Онишко).

закінчення своєї офіційної служби.

Конгресмен Майк Фицпетрік, співаголова Конгресового Українського Кокусу, котрий представляє восьму конгресову округу біля Філадельфії, передав офіційне конгресове призначення для Посла за його „глибоку посвяту для американсько-українських відносин“. Разом з ним був колишній

пенсильвенійський конгресмен Дж. Герлак.

Від Посольства України у Вашингтоні, Ярослав Брисюк, тимчасово повірений у справах України в США, подякував Амбасадорові за те, що він представляв інтереси України в критичний час під час підписання Будапештського меморандуму. Також була присутня Ореста Ста-

рак, перший секретар Посольства для зв'язків з українською громадою. Від Міністерства Оборони України, Амбасадорові передано тризуб. Були присутні представники багатьох українських організацій та від Американського Єврейського Комітету.

Надя МекКонел, президент Фондації Україна-США, відмітила, що Посол В. Мілер завжди був сильним приятелем України. Відчитано привітти від обидвох сенаторів з Пенсильвенії, Пет Тумі та Баб Кейсі.

Від імени УФА, президент д-р Зеня Черник передала В. Мілерові медалю з подякою за його „провідництво і посвяту для відносин між США та Україною“. Також передано китицю квітів його дружині.

У своєму слові, Посол В. Мілер подякував всім присутнім за відзначення. Він згадав часи коли допомагав у переговорах про Будапештський меморандум 1994 року. На його думку, „тепер настав час великої небезпеки, не лиш для України, але і для миру у світі“. Амбасадор підкреслив, що „ми не можемо погодитися з анексією Криму та інвазією України“ і що „США мусять вповні підтримувати Україну, бо ми є зобов'язані угодою та дружбою“.

Зустріч закінчено молитвою яку провів Митрополит С. Сорока.

В Нью-Йорку пролунав останній дзвінок

Дарія Козак

НЬЮ-ЙОРК. – 6 червня в Школі українознавства Об'єднання Українців Америки „Самопоміч“ у Нью-Йорку пролунав останній дзвінок. Вже понад 65 років школа є тією кузницею, де гартується молодь, плекаючи любов і знання до культури, історії та традицій українського народу, християнської віри.

Традиційно навчальний рік завершився Літургією у храмі св. Юра, після чого відбулося урочисте закриття навчального року в залі академії.

Директор школи Іван Макар привітав присутніх з успішним закінченням навчального року, подякував учням, вчителям і батькам за невтомну працю.

Гучними оплесками зустріли присутні останній дзвінок. Молитвою-подякою і виконанням гімну України завершилося свято.

Урочисте закриття навчального року в Школі українознавства Об'єднання Українців Америки „Самопоміч“ (Фото: Дарія Козак)

У Вашингтоні відбулися щорічні збори ЦУКА

Орися Бурдяк

ВАШІНГТОН. – 5-6 червня Центральні Українські Кооперативи Америки (ЦУКА) провели свої 34-ті щорічні збори та весняну конференцію. Учасники зборів (прибув 31 представник з 13 українських американських кредитових кооперативів) обговорили актуальні для керівників кредитових кооперативів теми, зокрема про культуру членства, закон про банківську таємницю, тенденції та проблеми кредитів у США та законодавчі, політичні та нормативні питання у Вашингтоні. Збори обрали нову раду директорів.

Конференція розпочалася з привітаннями голови ЦУКА Василя Корнило, президента ЦУКА Ориси Бурдяк та президента Української Світової Кооперативної Ради (УСКР) Ольги Шевелі. Дана Бойко, докторантка в Українському Вільному Університеті у Мюнхені, представила свої висновки щодо фінансових показників кредитових спілок у 2007-2009 роках фінансової кризи.

Дискусію за круглим столом провадила Тамара Денисенко, член правління і колишній виконавчий директор Української Федеральної Кредитної Співки у Рочестері, Нью-Йорк. Були обговорені проблеми та зміни, які стоять перед українськими кредитовими спілками: оцінка праці Ради директорів та розвиток діяльності добровольців, зростання членства.

На святковій вечері від Посольства України у США були присутні Тимчасово повірений у справах

Учасники зборів Центральні Українських Кооперативів Америки.

України в США Ярослав Брисюк, міністер-радник Віталій Тарасюк – голова відділу економіки й торгівлі, Ореста Старак – перший секретар.

Михайло Савків, директор Української Національної Інформаційної Служби, представив делегатам оновлену інформацію про справи України у Вашингтоні, Надія Мак-Коннелл, президент Фонду „США-Україна“, розповіла про майбутні програми фонду. Мирослава Гонгадзе з „Голосу Америки“ виступила з

закликом на гуманітарну допомогу Україні у час великої потреби.

6 червня ЦУКА провела свої звітно-виборчі збори, які заслухали звіти керівництва та різних комітетів. Також відбулося переобрання Ради директорів на 2015-2016 роки.

В. Корнило повідомив про діяльність ЦУКА за минулий рік, а також про поточний стан справ кооперативів. На 31 березня 2015 року активи 14 членів ЦУКА складають 2.887 млрд. дол., на 39 млн.

дол. більше, ніж наприкінці минулого року. Вклади членів становлять 2.439 млрд. дол., на 32 млн. дол. більше, ніж 31 грудня 2014 року. Членство кредитових спілок виросло до 99,247 осіб.

За повідомленням президента ЦУКА О. Бурдяк, календар кредитових кооперативів 2015 року був присвячений мистецтву Едварда Козака. Понад 29 тис. календарів були поширені серед членів.

(Закінчення на стор. 14)

Федеральна Кредитова Кооператива САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

Загостіть на наш оновлений вебсайт:

www.selfreliance.org

Тепер Ви можете швидко ознайомитись з нашими послугами, електронно полагоджувати свої справи та досягнути Вашу фінансову мету.

Три дні тривав Фестиваль ім. Богдана Весоловського

Марта Осадца

ЛьВІВ. – Від 29 травня до 3 червня тривав перший міжнародний Фестиваль ім. Богдана Весоловського.

30 травня минуло 100 років від дня народження композитора, котрого вважають „батьком” української естрадної музики.

Фестивальна програма розпочалася 29 травня у Музеї етнографії та народного промислу відкриттям архівної виставки „Бонді або повернення Богдана Весоловського”. На ретро-виставці були представлені оригінали листів композитора, дипломів, нот пісень, фотографії з сімейного альбому, платівки з колекції Б. Весоловського, знаменитий акордеон, який звучав у „Ябцо-джазі” та інші речі з приватних колекцій.

У день народження композитора, 30 травня, на його батьківщині, у Стрию усі бажаючі танцювали танго біля будинку Б. Весоловського. Основними учасниками цього дійства були молоді танцюристи стрийського танцювального колективу „Пролісок”.

Урочисте відкриття фестивалю відбулося у міському будинку культури. У програмі були прем'єра документального фільму „Бонді або повернення Богдана Весоловського” (автори Ігор Осташ і Станіслав Литвинов) та ювілейний концерт „Стрийське танго”.

Пісенний конкурс молодих виконавців, покликаний популяризувати пісні українського ретро та виявляти нові яскраві зірки, відбувся 31 травня у „Event-hall Кіно” у Львові. Головою журі конкурсу був видатний український співак Володимир Луців (Великобританія). У конкурсній програмі змагалися 34 молоді виконавці з Києва та Івано-Франківська, Полтави і Львова, Іллічівська і Кривого Рогу, Дрогобича і Кам'янця-Подільського, а також з Канади.

Символом фестивалю став малюнок з обкладинки платівки Б. Весоловського „Зірка” 1967 року, яка вийшла до 100-річчя Канади. Гран-прі фестивалю також була скляна скульптура „Зірка” авторства доцента Львівської академії мистецтв Богдана Васильціва. Її отримала переможниця співачка Стефанія Романюк з Канади.

Були нагороджені також Олеся Киричук (Львів), Марія Копитчак (Івано-Франківськ) та Ліліяна Раврух (Львів), співаки з Іллічівська в Одеській області, Полтави, Івано-Франківська, Києва, Кам'янця-Подільського.

Спеціальні нагороди отримали М. Копитчак за за монографію за творами Б. Весоловського „Усміх”, Тетяна Кочубинська з села Пійло, Івано-Франківська область, за пісню „Пісня” та дуєт „Berru” (Львів) за пісню „Жоржина”. Два урочисті гала-концерти фестивалю відбулися 1 червня у Львівській опері та 3 червня у Київському театрі оперети. У програмі концертів були виступи українських виконавців Джамали, Ілларії, „Kiev tango project”, Пікардійської терції, „Tenors belcanto”, джазового гурту „ShockolaD”, В. Бокоча, С. Романюк (Канада), Ореста Цимбали та переможців і учасників конкурсу молодих виконавців.

Фестиваль відбувся з підтримкою Міністерства культури, Світового Конгресу Українців, Посольства Канади в Україні, Львівської обласної адміністрації та міської ради. Фестиваль був благодійним і однією з його акцій був благодійний бал у Львові. Зібрані під час фестивалю фонди підуть на лікування поранених воїнів.

Відкриття у Львові першого міжнародного Фестивалю ім. Богдана Весоловського.

До 100-річчя з дня народження композитора Богдана ВЕСЕЛОВСЬКОГО

Українська-Американська Координаційна Рада
Український Народний Дім
Продюсер Алекс Гутмахер
В співпраці з Громадською Організацією "Razom"

Представляють презентацію проекту

ЛЬВІВСЬКЕ РЕТРО

За участю

Стефанії Романюк (Канада)

Гранд-Прі Міжнародного Конкурсу ім. Богдана Веселовського (Львів, 2015)

Олена Штепан (Київ) - Лауреат Міжнародних Конкурсів
Оксана Челепіс (Львів) - "Батярське Мистецтво", Начальник відділу мистецтв Львівської
Міської Ради

Прем'єра (фільму) - "Стефанія. Голос котрий єднає серця."

Dress code - ретро вбрання (1930-1950)-кращих очікує
нагорода!

16 ЛИПНЯ 2015 6.30 P.M.

Український Народний Дім - 140 Друга Авеню, Нью Йорк, НІ

Ціна \$30

Студенти \$20

Квитки замовляти on-line: bit.ly/LvivRetroNight

Завітайте на філіжанку львівської кави і відчуйте атмосферу
міста старого Лева!!!

Частина з прибутку буде перерахована на придбання медичного обладнання
Медичному Шпиталю Західного Оперативного Командування (м. Львів).

Генеральний спонсор - Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч"
Нью Йорк

СПОГАДИ: Війна у В'єтнамі – весна 1965 року

Петро Содоль

Слідкуючи за подіями на Донбасі у 2014 році, мені щораз частіше пригадувалася війна у В'єтнамі. Двері до тої частини моєї пам'яті я успішно замкнув на ключ десятки років тому. Це пройшло, це вже історія, до якої в мене не було охоти повертатися. А тут ті двері самі отворяються і знова появляються картини з передової лінії, постаті, обличчя.

Зокрема згадую офіцерів-в'єтнамців, з якими я мав честь весною 1965 року воювати проти нашого спільного ворога. І це є причиною, чому я саме тепер рішив щось коротко про В'єтнам написати. Напишу тільки про події, у яких я особисто брав участь. Додатково також подам деяку інформацію загального характеру для кращого розуміння початків тієї війни. Але про саму війну, кожний зацікавлений може знайти інформацію на інтернеті чи в різних публікаціях. Моїм головним мотивом тут є вшанувати пам'ять моїх побратимів по зброї, які загинули на полі бою у боротьбі із комунізмом.

Після закінчення Другої світової війни, боротьба із комунізмом проявлялася у різних місцях світу. Українцям зокрема відомо про героїчну боротьбу Української Повстанської Армії (УПА). Але найбільш інтенсивні, з участю збройних сил Америки, це були війни у Кореї (1950-1953) та у В'єтнамі (1960-1975). В обох цих війнах по стороні демократії в рядах війська Америки брали участь також уродженці України, які, будучи імігрантами, були призвані до війська або, ставши громадянами Америки, вибрали військову професію. Тут треба ще зазначити, що коли кожний американський вояк виконував свій громадянський обов'язок, то українці-імігранти чи американці українського походження мали ще додаткову причину. Для нас ворог у Кореї чи В'єтнамі був той самий, що гнобив нашу Україну – комунізм.

В'єтнам знаходиться у південно-східній частині Азії, а в'єтнамський народ є один із найстарших в історії людства. Але першу тисячу років свого існування в'єтнамці перебували під владою Китаю. Тільки від 939 року В'єтнам став незалежною державою. Цю незалежність втратили у 1883 році, коли В'єтнам став колонією Франції. Щойно в 1954 році Франція була змушена залишити цей терен і тоді землі В'єтнаму поділили на дві окремі держави. Подібно як у Кореї ще донині. Північний В'єтнам був під контролею в'єтнамських комуністів, а Південний В'єтнам став демократичним. Але майже відразу комуністи організували свою партизанку на теренах півдня, засилаючи кадри і зброю

Майор Мирон Дідурик загинув героїською смертю у В'єтнамі.

Майор Петро Содоль.

Генерал-майор Микола Кравців.

нелегальними шляхами, подібно як у 2014 році зробила Росія на Донбасі. Цю партизанку популярно називали "В'єт-Конг" (в'єтнамські комуністи) і вона з кожним роком ставала сильнішою і поширювалася на всі райони півдня.

На підставі політичних домовлень, Америка вже від 1954 року допомагала республіці Південного В'єтнаму різними способами. У 1955 році прибула перша група американських військових дорадників, а тоді з кожним роком чисельність дорадників зростала. Від 1960 року почав діяти окремий штаб для керівництва військовою допомогою та всіма дорадниками.

Першим (1962) з-серед українців-емігрантів як військовий дорадник і першим серед поранених (1963) у В'єтнамі був пластун-скоб Микола Кравців – член куреня "Лісові Чорти" і майбутній генерал (двозірковий). Цей генерал, уродженець Львова, у 1992 році був військовим дорадником у Києві. Всі офіцери, кандидати на військових дорадників при бойових частинах (полках і батальйонах), мусіли перед виїздом до В'єтнаму пройти підготовчий вишкіл-курс (шість тижнів). Частина з них опісля додатково також вивчала в'єтнамську мову (три місяці).

Під час одного такого курсу у 1964 році кожний курсант (мабуть 80 відс. це були капітани, а решта майори і старші лейтенанти) був зобов'язаний прочитати цілий ряд книжок на тему В'єтнаму та партизанського способу війни. Одна з книжок була збіркою статей із різних журналів на тему партизанки. Тут ми знайшли статтю про УПА з журналу Школи Генерального Штабу. Для нас українців (там був ще Богдан Барил'як), це була мила несподіванка. Ми були надзвичайно горді з того, що всі колеги-курсанти мусіли вивчати боротьбу УПА як один із прикладів повстанських рухів. Цікаво, що автором цієї статті не був українець чи американець, але аргентинець Енріке Мартінес-Кодо, який пізніше опублікував окрему книжку про УПА еспанською мовою.

На війні у В'єтнамі я служив двічі (разом 24 місяці). Але з різних причин я все відмовлявся на тему цієї війни публічно виступати, чи щось писати до преси, чи розмовляти приватно з друзями в Плясті чи навіть із родиною. Одиноким виїмком були друзі-офіцери, зокрема з 1/18 Батальйону Піхоти (Армія США), з якими служив на передовій лінії від вересня 1965 до лютого 1966 року. Все ж таки, коли ми зустрічаємося, то про свою участь майже нічого не говоримо. Розмови ідуть про тих з нас, яких молоде життя закінчилося на полі бою у В'єтнамі. Згадуємо тих, імена яких є викарбовані на величавій Стіні Пам'яті (Vietnam Veterans Memorial Wall) у Вашингтоні, столиці

Америци. А там їх понад 58 тис.

Так, це 58 тис., і серед них є також українці, зокрема один із знайомих друзів пластуни – майор Мирон Дідурик. В листопаді 1965 року, він, як командир сотні, брав участь у першому кількадечному великому бою одного батальйону США проти кількох батальйонів регулярного війська Північного В'єтнаму. У 1992 році, колишній командир (пізніше тризірковий генерал) того батальйону опублікував книжку (згодом зробили фільм) про цей бій під заголовком "We were soldiers once... and young" ("Ми були вояками колись... і молодими"). У книжці генерал згадує, що "українець Дідурик" із всіх відомих авторів командирів у В'єтнамі був виразно найкращим і найбільш бойовим командиром сотні.

Мирон був членом пластового куреня "Сіроманці". У В'єтнамі я його не зустрічав хоча ми там служили приблизно в тих самих роках. Але будучи там вже другий раз ми себе віднайшли за списками офіцерів у січні 1970 року. Мали кілька розмов по телефоні, плянували якось зустрітись, але це нам ніяк не виходило, обов'язки не дозволяли. В лютому я з ним попрощався телефоном, а у квітні він загинув. Про це я довідався десь у червні з газети "Свобода", відбучаючи службу вже в Західній Німеччині. Той дуже сумний день точно пам'ятаю; то була неділя.

Кожний з нас ветеранів, хто відвідує Стіну Пам'яті у Вашингтоні вперше, є надзвичайно вражений тою масовістю імен на граніті й зразу починає шукати там своїх побратимів. А якщо не може когось знайти, то потрапляє у такий стан, що готовий сейчас розстріляти всіх чиновників, відповідальних за цю проблему. Вкінці, коли нарешті знайде свого побратима і поставить долоню на його ім'я, то стає якось легше на душі.

Мені щось таке сталося, коли не міг знайти рядового вояка на ім'я Рон Ірігальба, який 8 жовтня 1965 року був важко поранений в нічній сутичці з ворогом. Цей вояк для мене був особливим, бо він був недавнім втікачем з комуністичної Куби. Ми часто спілкувалися про життя під комунізмом. Але він ще того вечора помер на моїх руках в дорозі до медичного пункту. Отже, я точно знав, що Рон Ірігальба обов'язково мусить бути на тій Стіні Пам'яті. А тут якийсь чиновник мені каже, що його на Стіні не записали. На щастя я не мав при собі зброї, але зразу почав дуже голосно висловлювати свою думку про якість керівництва над цим проектом. Тоді підбіг інший чиновник і таки знайшов того вояка. Цивільні люди цього, мабуть, не зрозуміють, але ветерани передової лінії якоїнебудь війни знають, про що тут мова.

На початку 1965 року американ-

ських військових у В'єтнамі були приблизно 23 тис. Бойових відділів не було. Мабуть, більшість з цього числа були із повітряних чи морських сил, які займалися головним постачанням для збройних сил Південного В'єтнаму. Представники армії чи сухопутних сил були у більшості при вищих штабах і також у обласних і районних центрах допомагаючи у вишколах самооборони. Тільки приблизно 1,000 були військовими дорадниками у бойових частинах Армії Південного В'єтнаму. В лютому 1965 року я став одним із тієї тисячки. Моє призначення було до 15-го Полку Піхоти, який діяв у складі 9-ої Дивізії Піхоти. Ця дивізія відповідала за кілька областей на самому півдні країни, якраз там, де проходить ріка Меконг: від границі з Камбоджією, аж до гирла ріки.

В штабі 15-го Полку мені сказали, що я призначений до 1-го Батальйону (1/15), який на той час перебудив якусь антипартизанську операцію. Тоді слово "терористи" ще не було в моді. Отже, залишивши свій військовий мішок у призначеному місці я ще того самого дня вирушив до свого батальйону. Тоді я прилучився до іншого батальйону, який якраз відходив на поміч моему 1/15. Більшість дороги треба було пройти тактичним маршем, а ворог періодично нас обстрілював з якогось міномета. Також були сутички з малими групами ворога, яких імовірно завдання було сповільнити наш марш до місця бойових дій. Це був мій перший раз у війську, коли прийшлося уживати зброю "на серйозно".

Вкінці стало темніти і ми на ніч мусіли затриматися у невеличкому лісі, щоб встановити кругову оборону. Тільки як вже було зовсім темно для американських дорадників несподівано появилася вечірня. Це була якась в'єтнамська страва, якої смак і запахи мені зовсім не підходили. Але трудно, треба було щось їсти. Ось так закінчився перший день в терені. А ніч пройшла у напруженому поготівлі, хоч було тихо.

Ранком ми зразу вирушили, але не пішли дорогою чи попри дорогу, а просто, через рижові поля ніби за азимутом. Весна у В'єтнамі, це сухий без дощів сезон і тому на полях рослини рижі не було. Терен зовсім відкритий. На той момент такий спосіб переходу мене дуже здивував і насторожив. Але виявилось, що ворог під час ночі вповні відійшов із тих околиць і нам було всього десь вісім кілометрів до містечка райцентру, де перебував штаб 1/15 Батальйону.

Цих вісім км. були напевно найдовшими вісім км. на світі. Хоча це був початок ранку, сонце ще підносилося, але вже була страшна гаряча, мабуть 100 градусів (Фаренгейта). Металевий шолом (із залишків Другої світової війни) на голові з кожним кроком ставав важчим. Земля на рижових полях була гаряча ще з попереднього дня і від спекоти в різних місцях давно потріскала. Були прогалини, які треба було уважно переходити. Вода, мабуть, усім закінчилася попереднього вечора, а набрати свіжої води не було звідки. Рівночасно журила думка, що ворог міг залишити бійця з автоматом замаскованого на якомусь дереві, готовим себе пожертвувати, бо таке вже десь було. Одинокий плюс,

(Закінчення на стор. 15)

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

Григорій Грабович: „Зброя НТШ-А – слово і думка“

Сергій Панько

НЮ-ЙОРК. – 16 травня відбулися загальні збори Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці. Звітували про свою роботу президент Товариства д-р Григорій Грабович, члени Управи НТШ-А каденції 2012-2015 років, керівники осередків НТШ-А Філадельфії, Дітройту, Вашингтону.

Учасники зборів хвилиною мовчання вшанували пам'ять членів Товариства, які в попередній трирічний період відійшли у вічність. Одночасно збори привітали й 61 нових членів, що їх за цей час прийнято до складу НТШ-А. Присутні голосуванням ухвалили порядок ведення зборів, обрали Президію зборів на чолі з д-ром Віталієм Чернецьким, затвердили персональний склад робочих комісій зборів, протокол минулих зборів НТШ-А за травень 2014 року, оплесками зустріли повідомлення про отриманні на адресу зборів вітання, зокрема привітання від Світової Ради НТШ, виголошене її президентом, проф. Леонідом Рудницьким.

У звітній доповіді президент НТШ-А Г. Грабович розповів про головні здобутки Товариства, про поступ у діяльності НТШ-А. Зокрема докладно зупинився на головних підсумках успішної реалізації Ювілейного проекту для відзначення 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка, на досягнутих у інших напрямках діяльності Товариства результатах.

„У звітний період, особливо у 2014 рік і дотепер, усі заходи НТШ-А здійснюються у незви-

Учасники зборів (перший ряд зліва): Зірка Воронка, Галина Гринь, Володимир Петришин, Григорій Грабович, Віталій Чернецький, Анна Процик, Мирослава Знаєнко, (другий ряд зліва): Василь Махно, Наталія Гончаренко, Роман Самуляк, Альберт Кіпа, Аскольд Мельничук, Андрій Сороковський, Сергій Панько, Христина Карневич, Тарас Гунчак, Каріна Тарнавська, Євген Сорока, Леонід Грабовський, Мирослав Смородський, Василь Лопух.

чайному політичному контексті, в умовах збройної агресії проти української держави“, – наголосив автор звітної доповіді і розвинув цю тезу далі. За словами президента НТШ-А, на театрах бойових дій, ба навіть на далеких від фронту територіях війна ведеться і збройними силами, але також і потужними ресурсами інформатики.

Відсіч спробам дискредитації України, відсіч словом і думкою

набуло незнаного дотепер значення. У цьому вимірі науковці НТШ-А також є бійцями на фронті, і кожна добре видана наукова праця кріпить дух опору зухвалим найзником, – зазначив доповідач і назвав імена найбільш діяльних на цьому полі членів НТШ-А, бойовників на „блоговому“ фронті, насамперед д-ра Олександра Мотиля, одночасно позитивно схарактеризувавши осяги гурту інших пресових активістів.

Хоча в цій справі існує ще немало невикористаних резервів, проте, на переконання Г. Грабовича, на загальному тлі еміграційних науково-громадських товариств НТШ-А є одним з найуспішніших. При цьому складник науковості за останні три-п'ять років помітно зріс. Про це свідчать впевнені зміни у співвідношенні між видами діяльності

(Закінчення на стор. 14)

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

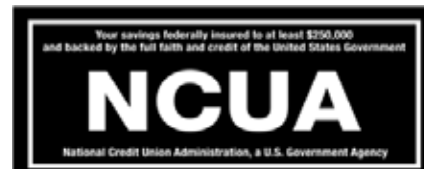
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Відбулися щорічні...

(Закінчення зі стор. 10)

У 2015 році Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ в Балтиморі відзначає своє 60-річчя. Централь вручила почесну грамоту призначення балтиморському делегатові та віце-президентові ЦУКА Степанові Керді та привітала кредитову кооперативу з її 60-літтям, дякуючи за служіння та відданість українській громаді у США.

Грабович: „Зброя...

(Закінчення зі стор. 13)

НТШ-А: а саме, між фінансуванням з рамени НТШ-А наукових проєктів зовнішніх організацій та внутрішньою, власною науковою та видавничою працею; остання становить дедалі більшу частку.

Так, у програмі, яку представлено в Українському Інституті Америки 9 листопада 2013 року, презентовано факсимільне видання шевченкових „Гайдамаків“, монографію Г. Грабовича „Шевченкові „Гайдамаки“: поема і критика“, бібліографічне дослідження Олеся Федорука першого видання поеми 1841 року, а також перший том з двотомного фундаментального наукового видання „Тарас Шевченко в критиці“. 8 березня та 28-29 березня 2014 заходами Товариства проведено дві Шевченківські наукові конференції – традиційну, у якій з доповідями виступали американські українці, і дводенну міжнародну – що відбувалася в НТШ-А та в Українському Інституті Америки.

До стягу шевченкознавчих книжкових друків останнім часом додалися друге видання монографії Г. Грабовича „Шевченко, якого не знаємо“ (К., 2014), вагоме джерелознавче дослідження Віктора Дудка (К., 2014), монографія Олександра Бороня „Повісті Тараса Шевченка і західноєвропейські літератури“ (К., 2015). Крім цього, повністю готові до видання другий том „Тарас Шевченко в критиці“. Публікації 1861 року, книжки О. Федорука про царську цензуру в Росії часів Миколи I та С. Росовецького на тему „Шевченко і фолклор“, завершується підготування першого тому відновлених „Записок НТШ-А. Нова серія“, триває праця над третім томом „Енциклопедії Української Діаспори“ тощо.

Президент НТШ-А нагадав, що в 2014 році Товариство долучилося також до організування маркантною виставки в Українському Музеї „Taras Shevchenko: Poet, Painter, Icon 1814-1861“, узявши участь у підготуванні науково вивіреного, детального „Каталогу виставки“, який становить окрему цінність.

Згадавши ще інші результати праці НТШ-А за звітний період, Г. Грабович зупинився також на аналізі недоліків, серед яких, на його думку, найбільш помітними залишаються неунормованість зв'язків Управи з льокальними осередками НТШ-А як сходу, так і заходу Сполучених Штатів, нерівноцінну активність окремих наукових секцій, незавершеність проєкту створення оновленої веб-сторінки НТШ-А в інтернеті, недосить активні зв'язки з суміжними науково-громадськими товариствами (зокрема з УВАН), нерозв'язаність проблеми придбання нового будинку, в якому могли б працювати разом і НТШ-А і УВАН, слабкі наслідки спроб посилення статусу НТШ-А як неприбутко-

До Ради директорів та комітетів ЦУКА на 2015-2016 роки обрані:

Екзекутивний комітет: В. Корнило (Рочестер) – голова; С. Керда (Балтимор) – перший заступник; Юрій Стахів (Нью-Інгланд) – секретар. Члени: Маруся Колодій (Філадельфія), Роман Козіцький (Йонкерс), Богдан Курчак (Нью-Йорк), і Богдан Ватраль (Чикаго).

Члени Ради директорів: Богдан Чепак (Клівленд), Роман Якубович (Парма), С. Качурак (Нью-Йорк), Віра Куцій (Мишиген), Михайло Левко (Нью-Джерзі), Наталія Мару-

вої організації шляхом активнішого збирання фондів. Всі проблемні питання у рамках наступної трирічної каденції вирішити не можна, але бодай основне зробити треба, – підвів риску своїй доповіді Г. Грабович.

Далі зі звітами виступили члени Президії Управи НТШ-А, голови предметних комісій, директори наукових секцій, керівники крайових осередків НТШ-А.

Перший віце-президент НТШ-А Галина Гринь подала додаткові деталі зреалізування Ювілейного Шевченківського проєкту, зокрема ювілейного концерту в „Merkin Hall“ восени минулого року, розповіла про зусилля на зміцнення контактів з місцевими осередками НТШ-А, заторкнула питання стратегічного планування на наступні п'ять-10 років.

У звіті Наукового секретаря НТШ-А Анни Процик значна увага була присвячена підтримці, яку НТШ-А може і повинно надавати Україні в умовах російської агресії, зокрема йшлося про фінансову підтримку кінематографічних проєктів режисера Лесі Калинської, присвячених перебігові драматичних подій на київському Майдані 2013-2014 років, військовим діям на сході України 2014-2015 років. А. Процик виокремила активну участь членів очолюваної нею Історично-філософської секції в міжнародних конференціях, зокрема вказала на помітний внесок в україністику науковців неукраїнського походження, як, приміром, проф. Тимоті Снайдер. Вона підкреслила важливість завчасної готовності до відзначення знаменної дати – 100-річчя проголошення незалежної держави – Української Народної Республіки в Києві 1917 року. На думку А. Процик, така готовність також позитивно позначиться на піднесенні активності наукових секцій.

У виступі Голови Фінансової комісії і одночасно Скарбника НТШ-А Наталії Гончаренко прозвучала аналіза надрукованих у „Книзі звітів“ фінансових показників діяльності Товариства, згадано про причини, через які протягом останніх років доходи НТШ-А не покривають реально витрачених видатків. На її думку, з метою поліпшення становища на найближчий період необхідно скласти окремі проєкти щодо розвитку та збирання фондів з урахуванням того факту, що справа з інвестиціями НТШ-А стоїть досить добре. Створення нового сайту Товариства дасть добрі шанси активізувати процес збирання фондів.

Про роботу Бібліотеки та Архіву НТШ-А говорила д-р Мирослава Знаєнко. Вона наводила найважливіші місця зі звіту голови однойменної комісії Ю. Добчанського про необхідність модернізації електронного каталогу Бібліотеки, заповнення посади директора Бібліотеки та Архіву, удосконалення кошторису, підвищення професійної кваліфікації працівників шляхом вишкільних курсів.

Питання підвищення членів

шак (Мишиген) і Євген Шестак (Пітсбург).

Ревізійна комісія: Андрій Якимович (Мишиген), Богдан Лісовський (Мишиген) і Богдан Вруський (Чикаго).

Виборча комісія: Ярослав Федун (Нью-Джерзі), Орест Ліщинський (Клівленд), Ю. Стахів (Нью-Інгланд).

Статутова комісія: М. Колодій (Філадельфія), О. Ліщинський (Клівленд) і Любомир Липецький (Мишиген).

Комітет Страхового трасту: О. Бурдяк, С. Качурак, С. Керда, М.

Фізично-Математичної секції до статусу членів-кореспондентів та дійсних членів НТШ-А порушувалися у звіті Романа Самуляка. Зокрема це стосується тих членів секції – інженерів, праця яких пов'язана з наукою, але не знаходить свого вираження у формі наукових публікацій. Секція підтримує щорічні конкурси молодих математиків в Україні, намагається всіляко сприяти залученню вчених з України до проєктів у США та Європі.

Про роботу Адміністрації, Комісії преси, Комп'ютерної комісії звітував Директор Адміністрації Василь Лопух; він схарактеризував вагомі результати діяльності НТШ-А у царині зв'язків з громадськістю, подав технічні деталі, які необхідно вирішити на шляху створення нової веб-сторінки, а також більш надійного захисту усієї електронної бази даних НТШ-А, у тому числі і від загрози несанкціонованого до неї входження і появи електронних вірусів.

У звіті Видавничої комісії її голова Василь Махно повідомив про започаткування видання серії мемуарних видань на базі наявних архівних матеріалів, подав особливості присудження авторських грантів з бюджету комісії, який пересічно складає 30 тис. дол. річно.

Важливі питання у своїх звітах порушували й інші голови комісій: перспективи заснування профільного Інституту на базі Центру демографічних і соціо-економічних досліджень українців у США (Олег Воловина), способи активнішого залучення до НТШ-А науковців молодшої генерації (В. Чернецький), компенсацію поступового скорочення рядів досвідченого членства завдяки дисциплінованій регулярній праці регіонального комітету ЕУД у Філадельфії (Олександр Лужницький), місце оновленої Музикознавчої секції серед суто наукових секцій НТШ: „Без музики і поважна книжка втрачає на силі“ (Вірко Балеї).

Під час дискусії прозвучав виступ Аскольда Лозинського, який особливо наголошував на місці НТШ-А давати аргументовану відсіч тій неправді, яка шириться несумлінними науковцями з табору промосковських російсько-американських істориків. Оприлюднення на сторінках електронної версії журналу „Критика“ колективного листа контрверсійного змісту вимагає належної реакції, з якою НТШ-А не повинно баритися. Ефективна співпраця осередків НТШ у цілому світі, рішуча оборона інтересів української держави – головна умова авторитету НТШ-А в очах української суспільності, фінансової підтримки товариства з боку широких верств громадянства. Важливі думки щодо цієї проблеми висловлювали також Аа Процик, Тарас Гунчак, Володимир Петришин, О. Воловина, Л. Рудницький, Роман Воронка.

А у виступі Андрія Шуля йшлося ще й про юридичні деталі вимог до неприбуткових організацій, про відповідність цим вимогам характеру

Колодій, Б. Курчак, Ігор Ляшок та Іван Олійрчик.

О. Бурдяк обрано президентом ЦУКА та Української Кооперативної Страхової Агенції в Чикаго. Штатними членами ЦУКА є Христина Пилипович та Ніна Бебко.

С. Качурак, голова Української Національної Федеральної Кредитової Спільноти в Нью-Йорку, запросив делегатів провести осінню конференцію та загальні збори ЦУКА на 2016 рік у Савт-Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі, з нагоди 50-ї річниці кредитівки, яку він очолює.

діяльності НТШ-А. Промовець підкреслив важливість поєднання наукового та громадського векторів в роботі Товариства, зв'язків НТШ-А з братніми товариствами під егідою Світової Ради НТШ, професійного зростання молодшої зміни науковців.

Позитивну думку про діяльність НТШ-А за минулий трирічний період висловив Голова Контрольної Комісії д-р Орест Попович. На його переконання, на особливу відзнаку заслуговують результати самовідданої праці Фінансової комісії, оргкомітету Ювілейного Шевченківського проєкту, Регіонального комітету ЕУД у Філадельфії, усієї редколегії ЕУД у Нью-Йорку та Чикаго. Д-р О. Попович запропонував зборам за звітний трирічний період ухвалити Управі абсолютну резолюцію. Збори одногосно проголосували за цю пропозицію.

Голова Виборчої Комісії В. Лопух оголосив результати голосування на виборах президента НТШ-А, присутні оплесками зустрічали повідомлення про те, що д-ра Г. Грабовича обрано Президентом НТШ-А на наступний трирічний період.

„Як нам реагувати на політичні, позанаукові, але вкрай важливі для України події?“ – поставив у заключному виступі питання обраний на посаду президент НТШ-А. На його думку, наукову діяльність не можна щоразу підмінювати публіцистичною, бо в такому разі остання швидко втрачає свій ефект. Покликанням Товариства є радше створення відповідного суспільного клімату, щоб кожний член НТШ-А на своєму місці, зі своєї катедри, засобами наукової метамови міг давати такий собі „quick response“: обґрунтоване спростування безпідставних звинувачень, заперечення фальшованих інвектив. Наслідки такої форми нашої небайдужості будуть мати далекосяглий, стратегічний ефект.

Наново обраний президент НТШ-А подякував зборам, Управі за колективні осягнення попередньої каденції. Подякував і за предметну критику, яку, за його словами, треба сприймати радше як заохоту до дальшого вдосконалення методів праці. На думку Г. Грабовича, попереду у Товариства нові наукові проєкти, разом з тим кожний проєкт потребує певного часу для визрівання. Те, що зроблено в попередні роки для величавого відзначення 200-літнього ювілею Т. Шевченка, подиву гідне, але такими великими темпами не вдасться гнати далі. Нашу роботу необхідно далі вдосконалювати і з технічного боку, перехід на електронні носії мусить тривати далі, веб-сторінку НТШ-А буде конче оновлено, уся документація і листування набере виключно електронного формату.

Щодо збирання фондів, то Г. Грабович подав усім присутнім приклад і на потреби Товариства виписав тут таки банківський чек на 1,000 дол. Присутні члени нової Управи узяли приклад з президента і долучили свої датки.

СПОРТ

Свято боксу відбулося в Черкасах

Олександр Вівчарик

ЧЕРКАСИ. – Боксерський турнір світового рівня, який організувала компанія братів Кличків „K2 Promotions Ukraine“, відбувся 13 червня у Черкасах. На ринг спорткомплексу „Будівельник“ вийшли відразу чотири спаринг-партнери чемпіона світу у суперважкій вазі Володимира Кличка – Яго Кіладзе, Умар Саламов, Ісмаїл Сіллах та Сергій Радченко.

Розпочав турнір початківець-професіонал з Кременчука С. Радченко, який вийшов на бій проти узбека Мурада Азімова і здобув перемогу.

Для У. Саламова то мав бути

Учасники турніру – команда „K2 Promotions Ukraine“. (Фото: Олександр Вівчарик)

Збірна США стала чемпіоном світу з футболу

Левко Хмельковський

ВАНКУВЕР, Британська Колумбія. – 5 липня у Канаді закінчився чемпіонат світу 2015 року з футболу серед жінок. У фіналі команда США перемогла команду Японії з рахунком 5:2.

Головним суддею була українка Катерина Монзуль, на лінії їй допомагала її співвітчизниця Наталія Рачинська.

У змаганнях за третє місце Англія перемогла Німеччину з рахунком 1:0. Команда США вийшла у фінал після перемоги над збіркою Німеччини, а команда Япо-

нії на останніх секундах доданого часу у півфіналі обійшла команду Англії завдяки голу в власні ворота. Команди України і Росії вибули на відбірковому етапі змагань.

Наступний Чемпіонат світу серед жінок відбудеться в 2019 році у Франції.

Суддя-українка К. Монзуль народилася 5 липня 1981 року в Харкові, стала першою жінкою-суддею з України, яка увійшла в елітну категорію арбитрів Міжнародної федерації футболних асоціацій (ФІФА). За освітою – архітектор, з відзнакою закінчила академію міського господарства.

Яремчук був...

(Закінчення зі стор. 6)

ді, підлітків.

Добивають нас у власному домі-державі ресторанні, напіввульгарні так звані шлагери із московського шоу-бізнесу. І все це споживає примітивний хохол, як вони кажуть на Україну, „страна непуганых идиотов“. Справді. Правда гірка. Спитаю, хто з українських артистів виступав з концертами в Москві, Ленінграді за останні роки чи раніше? Відповіді нема. А хто з Москви був в Україні? Відповідь – сотні.

І насичують нас. А поруч десятки, сотні співаків, композиторів, фестивалів вищого рівня, ніж у Москві, а у пресі – ні слова! Образливо.

Лише якесь „явище“ з Москви ще й родом з України, преса, телебачення, радіо в один голос створюють дармову рекламу для них, а свої? Кращі! Замовчуються. Доки така несправедливість, нелюбов буде у нас в Україні до свого? Де ми живемо? Хто ми?

Нас віками обдирали, гнобили, використовували, вивозили все – від сала і чорнозему, від трудящих рук до геніального інтелекту.

перший захист титулу чемпіона Європи за версією WBO у напівважкій вазі, який він здобув у листопаді 2014 року, подолавши боснійця Енеса Зечиревича. Цього разу свого суперника – чеського Інтернаціонального чемпіона за версією WBF Томаса Адамека У. Саламов відправив в нокдаун у четвертому раунді, коли після удару Т. Адамека не встав. У. Саламов захистив титул чемпіона Європи за версією WBO.

Приваблював виступ І. Сіллаха, який народився 1985 року в Запоріжжі від українки і вихідця з Сьєра-Леоне, живе у Маріуполі. Коли І. Сіллаха під час перебування у США називали „чорним росіянином“, він заявляв, що є українцем і гордиться цим.

Тепер ми держава. Не дають будувати. Контррозвідки Москви наплодили чи не сотні газет в Україні і скрізь пропаганда проти нашої дорогої і рідної, терплячої і серцю милої батьківщини України.

Любі українці, будьте пильні! Нас хочуть уярмити, нас хочуть порізати, розсварити.

Не даймо їм цього шансу, бо в нас його не буде.

Погляньмо навколо, скрізь війни, і скрізь замішана Москва! Невже нас зловіща історія не навчила? Будьмо уважні!

2 липня 1995 року він назавжди спочив на Алеї слави нового черні-

Бій І. Сіллаха був найцікавішим того вечора. Проти нього виступив боксер з Латвії Артурс Кулікаускіс. Після восьми кіл поединку одногосним рішенням суддів переможцем визнано І. Сіллаха.

Киянин Ілля Приймак переміг уже в третьому раунді технічним нокавтом узбецького боксера Мансура Абдумаматова. До того київський боксер тричі відправляв суперника в нокдаун. 22-річний черкасець Мішико Беселія зустрівся з узбецьким боксером Махсудом Джумаєвим. Тут бій видався набагато складнішим, тому що обидва суперники дуже сильні. Суддя зупинив поєдинок за 10 секунд до закінчення бою.

Настирливість і безстрашність продемонстрував боксер з Польщі Лукаш Русевич у бою з надзвичайно сильним боксером Я. Кіладзе, котрий переміг поляка.

У цей вечір своїх одноклубників підтримували срібний призер Олімпіади в Лондоні Денис Берінчик, а також Макс Бурса, який в Австралії виборюватиме вакантний титул чемпіона світу за версією IBO в суперсередній вазі у бою з місцевим боксером Заком Даном.

Варто наголосити на доброзичливій атмосфері залі, приязні глядачів і взагалі всіх черкасців, про що із вдячністю говорили боксери. Шанувальники грузинського походження прийшли з прапорами України і Черкас.

вещького цвинтаря. 43-літній Назар настільки схуд і змінився, що впізнати його, званого красеня, було неможливо.

Нині про нього говорять, як про легенду, яка стала символом епохи зародження і становлення української пісні, як про виконавця, якому за життя вдалося зробити неоціненний внесок у національну культуру. Він один із небагатьох, хто після фізичної смерті залишився живим. Тепер ми по праву підносимо йому „червону руту“ визнання, оточуємо його незабутнє ім'я „водограєм“ **любови, адже він залишив „незрівнянний світ краси“ своїх пісень.**

Війна у В'єтнамі...

(Закінчення зі стор. 12)

що на цій маршруті не треба було журитися про мінування під ногами чи ворожу засідку.

Вкінці ми дійшли до бойової застави цього 1/15 Батальйону і щасливо вступили до райцентру. А тоді йшли вулицями до центру містечка, де була затримка і відпочинок. Першу річ, що кожний пробував придбати/купити на ярмарку чи в кафе це зимний напиток.

Відносно скоро я знайшов штаб батальйону і стояв на струнко перед моїм новим зверхником, а це був капітан Дейвід Шор. Він у В'єтнамі був ще з минулого року як військовий радник командира батальйону (комбата). Це абсолювент Військової Академії Вест Пойнт, фахівець піхоти і прекрасна людина. Він мав допомогти двоє досвідчених американських старших сержантів піхоти. А я став його заступником і четвертим членом цієї радничої групи.

Спосіб нашої діяльності був такий, що звичайно наша група трималася разом при штабі батальйону. Але під час оперативних дій капітан залишався при комбаті, а старші сержанти і я долучувалися як радники до бойових сотень, кожний до іншої, з тим, що я все мусів бути при командирів сотні (комсот), яка йшла першою або мала найважливіший відтинок чи завдання.

Комбатом 1/15 Батальйону був Дай-уй (капітан) Фу, який колись служив у різних арміях, мабуть, щонайменше 20-25 років, починаючи як рядовий вояк під час Другої світової війни. Говорилося, що він ветеран Французького чужоземного легіону, учасник битви в Дієн-бієн-фу у 1954 році, багато разів поранений, тощо. Він був самотній комбат у 9-й Дивізії у ранзі капітана. Всі інші комбати були майори або підполковники. Спілкуватися з ним було надзвичайно трудно, бо він уживав якусь сільську говірку. Але в очах усіх, це була „ходяча легенда“, завжди озброєний тільки пістолем

та палицею. Особливо визначався інстинктом бойового командира та цілковитим браком страху.

В цьому я переконався, коли тимчасово заступав мого зверхника під час одної оперативної акції. Того дня завданням нашого батальйону було знайти і ліквідувати якийсь невеличкий відділ В'єт-Конгу. Протягом акції комбат Фу був у постійному русі відвідуючи кожну сотню. Зокрема гнав туди, де йшла якась сутичка з ворогом. Це все без ніякої охорони, тільки два радисти (радіо-телефонічні оператори) і я.

Десь після полудня ворога окружили і почалася постійна стрілянина. Радисти і я залягли, бо по нас почав стріляти ворожий кулемет. Дивлюся, а наш комбат цілком спокійно ходить вздовж передової лінії так, якби то було на стрільниці чи парадній площі й час-до-часу згинається до якогось вояка, вказуючи палицею, мабуть, куди треба стріляти. Раптом двоє чи трьох наших вояків піднесли і без наказу, з невідомих причин почали відступати. До них зразу підбіг ком-

бат Фу і почав палицею бити куди попало і щось кричати. Вояки негайно повернулися на лінію. Ми мали того дня вбитих і поранених, але ніяка куля комбата не зачіпила.

Про комбата Фу я мусів згадати, бо йому 1/15 Батальйон завдячував свій високий рівень боєздатності. Він був поважаний усіма за свою скромність, справедливість і легендарну хоробрість. Але у цьому батальйоні були ще інші офіцери, які вирізнялися хистом командира та особливим героїзмом. Загалом між офіцерами було ще два чи три капітани, але вони сиділи на базі й на оперативні акції не ходили. Бойовими сотнями і чотами командували лейтенанти. У в'єтнамській армії були тільки два ступені лейтенантів: „Чунг-уй“ (старший лейтенант) та „Тію-уй“ (молодший лейтенант). Саме про цих хочу згадати.

Петро Содоль – майор (у відставці) армії США.

(Продовження в наступному числі)

БЛАГОДІЙНІ БЕНКЕТИ
НА ПІДТРИМКУ УКУ

НОВЕ ПОКОЛІННЯ
для НОВОЇ УКРАЇНИ!

A NEW GENERATION
FOR A NEW UKRAINE!

2015 GALA FUNDRAISING EVENTS
IN SUPPORT OF UCU

The **UKRAINIAN CATHOLIC UNIVERSITY** is in the public phase of its Comprehensive Campaign to support the building of a modern campus and the establishment of new academic programs. **Support Ukraine's Future!**

UNITED STATES

• **OCT 24, 2015**

Washington DC
*Army Navy Country
Club-Arlington*

• **OCT 25, 2015**

Chicago
Ritz-Carlton Hotel

• **OCT 31, 2015**

Syracuse, NY
*Sheraton Syracuse
University Hotel*

• **NOV 1, 2015**

New York City
The Roosevelt Hotel

CANADA

• **NOV 14, 2015**

Toronto
Liberty Grand Complex

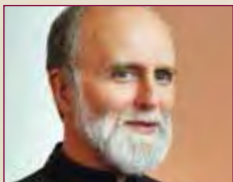
• **NOV 15, 2015**

Montreal
Centre Mont-Royal

• **NOV 20, 2015**

Calgary
*St. Stephen Protomartyr
Ukrainian Catholic Cultural
Center*

Invited Speakers and Stars*

Bishop Borys Gudziak
President, Ukrainian
Catholic University

Fr. Bohdan Prach
Rector, Ukrainian
Catholic University

• **Maria Burmaka**
Activist and Musician

• **Chrystia Freeland**
Writer, journalist and
politician

• **Carl Gershman**
President, National
Endowment for Democracy

• **Victor Morozov**
Musician

• **Oksana Mukha**
Musician

• **Mikheil Saakashvili**
Governor, Odessa Oblast,
Ukraine

• **Pavlo Sheremeta**
Director of UCU's School of
Public Management

• **Timothy Snyder**
Housum Professor of
History at Yale University

FOR MORE INFORMATION call the Ukrainian Catholic Education Foundation at
1 (800) 599-3671 or visit us at **www.ucef.org**

* Not all will appear in every city

Scan this QR code for more info

Форзац альбому: проєкт печатки Української Академії Мистецтв. 1918.

Федір Кричевський. „Портрет Мар'яни“. 1918.

Михайло Жук. „Казка“. 1914

Георгій Нарбут. „Державний герб України. Репрезентативний титул“. 1918

НОВІ ВИДАННЯ

Колекція живопису – у кожному домі

Левко Хмельковський

„Українська Академія Мистецтва. Історія заснування та фундатори“. Монографія. Видавництво „Родовід“, Київ, 2015. 272 стор.

Видавництво „Родовід“, яке понад 20 років тому заснувала журналістка і нинішній директор Лідія Лихач, щороку радує книголюбів новими альбомами, виданими на високому поліграфічному рівні. Серед видань останніх років: „Українські мистці Парижа. 1900-1939 рр.“, „Сорочинський іконостас“, „Давня скульптура і пластика. Доба бронзи“, „Давня українська ікона“, „Козак Мамай“, „Катерина Білокур“, „Марія Примаченко. Дарую Вам сонце“, „Наталка Гусар“ та інші.

Л. Лихач – засновниця видавництва, закінчила факультет журналістики Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, працювала у Миколаєві і Черкасах. У 1991 році заснувала журнал „Родовід“, а у 1992 році – видавництво. Одружена з американським етномузикологом Вільямом Ноллом, мають сина Луку і доньку Стефанію.

Цього року побачило світ мистецьке видання „Українська Академія Мистецтва. Історія заснування та фундатори“, яке розповідає про заснування у 1917 році і розвиток вищої мистецької школи України. Цій темі присвятили свої статті мистецтвознавці Олена Кашуба-Вольвач, Володимир Петрашик, Вадим Павловський. Вміщено також статтю з 1917 року Михайла Жука.

Головну частину альбому склав розділ, який відкриває творчу спадщину засновників академії у історичних світлинах та репродукціях їхніх картин і малюнків. Саме цей розділ стане найпривабливішим для широкого українського загалу, тому що поряд з ознайомленням з маловідомою сторінкою історії України дає нагоду мати у себе цінну живописну колекцію творів Василя і Федора Кричевських, Георгія Нарбута, Михайла Бойчука, Олександра Мурашка та інших найвизначніших українських мистців того часу, які стали першими професорами Академії.

Але й історична частина видання цінна тим, що показує, як поряд і на тлі політичних подій творення нової держави організо-

(Закінчення на стор. 18)

Selfreliance
 Ukrainian American Federal Credit Union

Selfreliance
VISA® Platinum

9.9%
 APR

Будь на Крок Попереду
БЕЗ річної оплати

300 E. Army Trail, Bloomington IL 630-307-0079
 5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
 136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
 2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
 558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
 60-C.N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured up to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
 National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Full Financial Services

*Annual Percentage Rate. Річна % ставка на день 6 грудня 2013р. становить 9.9%. Сконтактуйтесь з Касою "Самоліт", щоб довідатися сучасні ставки, які міняються. Тільки для дійсних і нових членів Кредитівки. За додатковою інформацією телефонуйте на № 888.222.8571.

**ЕВГЕН
ОСЦІСЛАВСЬКИЙ**
2-ий Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

ЮРІЙ СИМЧИК
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
YURIY SYMCZYK
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) • Fax: (973) 292-0900

e-mail: symczyk@unamember.com

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

**ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!**

**Ukrainian Free University
Foundation, Inc.**
P. O. Box 1028, New York, NY 10276

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

**2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899**

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

Президент України...

(Закінчення зі стор. 1)

Конституції. У 1992 році саме цього дня перший Президент України Леонід Кравчук оголосив про прийняття Конституції незалежної України. Києво-Могилянська академія сьогодні бере активну участь у роботі над Основним законом нашої країни – у складі Конституційної комісії України працюють вже дев'ять могилянців.

Почесний президент академії В'ячеслав Брюховецький у своєму виступі сказав: „Зараз складний час у історії України. У таких ситуаціях легко не буває, але я не побоюся сказати, що, можливо, в цьому є позитив, бо у таких випробуваннях гартується міць. Серед могилянців є учасники війни і, незалежно від статусу, віку, стану, могилянці продовжують боротися за те, за що боролися багато поколінь українців. Час минає швидко, і скоро ваші діти запитають вас, сьогоднішніх випускників, що ви зробили для України? Працюйте, боріться, розбудовуйте нашу державу“.

П. Порошенко привітав 688 випускників з завершенням навчання та початком нового етапу у їх житті. „Сьогодні ви робите впевнений крок у майбутнє, переступаєте ту невидиму межу, яка відділяє дитинство та юність від дорослого життя“, – сказав Президент. Значну частину свого виступу він приділив Основному закону держави, прокоментував необхідність змін до нього, зокрема, щодо децентралізації. Водночас

він наголосив, що децентралізація не означає послаблення влади у питаннях оборони, зовнішньої політики, національної безпеки, верховенства права, дотримання громадських свобод і не має нічого спільного з федералізацією. Наступними за децентралізацією кроками будуть зміни до Основного закону, що скасовуватимуть депутатську та суддівську недоторканність, а також реформування судової системи.

Президент долучився до фотографування з нагоди 400-річчя академії, яке відзначатиметься у жовтні цього року.

Від імені випускників цього року на святі виступила активна учасниця Майдану і доброволець в зоні боїв, керівник Центру підтримки аеророзвідки, що працює за сприянням НаУКМА, Марія Берлінська.

На церемонії було оголошено найкращих викладачів цього року, якими стали Наталія Шліхта, Поліна Вакулюк, Андрій Глибовець, Олексій Горох, Анна Осипчук, Світлана Глущенко та Катерина Пічик.

Спеціальну відзнаку-оберіг за збереження духовних цінностей академії, засновану випускником Олексієм Цебро, отримала керівник музею Таїсія Сидорчук. Грант „Мультиплікатор добра“, також заснований О. Цебром, отримали випускники 2014 року Дарія Цепкова, студент Павло Бондаренко та Сергій Богданов, помічник президента НаУКМА.

Премією імені випускника НаУКМА Антона Чорного відзначили Ольгу Макара, випускницю Могилянської школи журналістики 2013 року.

Колекція живопису...

(Закінчення зі стор. 17)

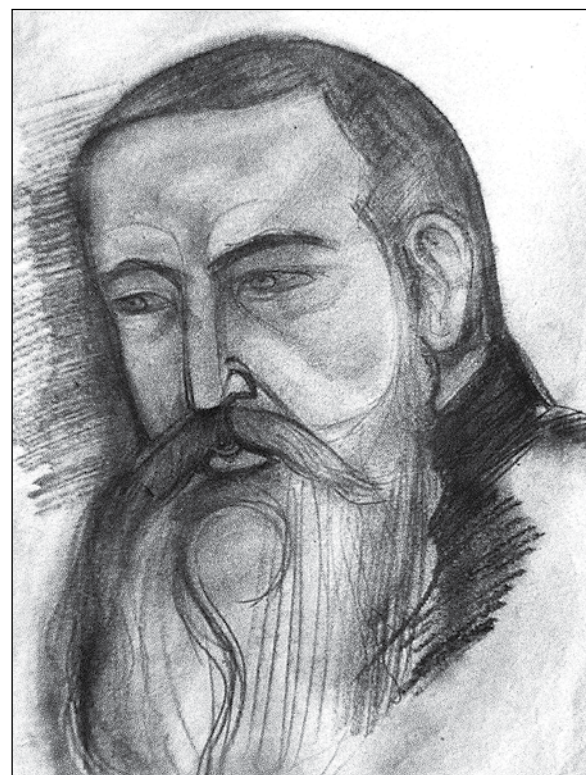
увалося і розквітало українське мистецьке життя, відразу ж безжально знищуване комуністичним режимом.

5 грудня 1917 року було відкрито Українську Академію Мистецтв – спершу без електричного світла, при свічках. Академія успішно діяла до початку 1919 року, коли до Києва увійшли російські більшовики. День за днем нова влада знищувала академію різними способами. Застрелили О. Мурашка, отруїли Г. Нарбута, змусили виїхати до Варшави Абрама Маневича. Академію виселили у стару будівлю, де навіть дахи протікали, не було опалення і студенти серед зими їздили до лісу по дрова. Згодом у 1922 році нова влада утворила Художній інститут і ліквідувала академію.

Альбом „Родово-ду“ особливо цінний в Україні, тому що повертає її народові раніше заборонені і тому напівзабуті імена. Варто його дарувати музеям і школам.

До альбому включені твори з колекцій музеїв та галерій Києва, Харкова, Львова, Запоріжжя, Полтави, Сум, Севастополя, Закарпаття. Частиною дослідження є анований покажчик імен з біографічними довідками багатьох визначних осіб.

Видання готували Л. Лихач, Анастасія Білосова, Олег Грищенко,

Михайло Бойчук. „Портрет Митрополита Андрея Шептицького“. Початок 1910-их років.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Камінь нагадав про Конотопську битву

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – Битва між військами гетьмана Івана Виговського і Москви біля Конотопа на межі червня-липня 1659 року була одним із ключових епізодів тодішньої війни і закінчилася поразкою московського війська.

Пам'ятний знак на честь Конотопської битви освятив у Києві Патріарх

Київський і всієї Руси-України Філарет, а вічним пристанищем гранітного каменя стане Конотоп.

Пам'ятний знак на шляху до Конотопа побуває у 18 містах України. У Рівному 30 червня появу його відзначили концертом української пісні, виступом духової оркестри, а також історичною оповіддю про події XVII ст. і вислід Конотопської битви.

Пам'ятний знак на честь Конотопської битви прямує через Рівне. (Фото: Євген Цимбалюк)

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ШИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Ділимося сумною вісткою, що 27 червня 2015 року
в Линчбургу, Вірджинія, відійшов у вічність

св. п.

Теодор Бучак

народжений 6 грудня 1920 року у Львові, син св. п. Василя і Ксені,
вдовець св.п. Ірени з дому Калашинк, батько св.п. Василька.

Похоронні відправи відбулися з Heritage Funeral Service до Holy
Cross Catholic Church, Lynchburg, Va, а відтак на цвинтарі св. Андрія в
С. Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі.

У смутку залишилися:

доньки: Лідія-Калина в Линчбургу, Ірена Джансон з чоловіком
Charles в Лас-Вегас, Галина Geier з чоловіком William
в Линчбургу

внуки: Barbara (Aaron) Reid, William (Kimberly) Geier, III,
Kathleen (Stephen) Finan, Timothy Jonson

шестеро правнуків

Вічна Йому пам'ять!

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 29-го червня 2014 року відійшла у вічність
наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ТЕТА

св. п.

мгр. Анна Надія Максимович

Складаємо сердечну подяку родині, приятелям і знайомим, що під-
держали нас у болючі і тяжкі хвилини своїми молитвами і теплими
словами та за особисті, листовні, телефонічні чи електронні вислови
співчуття.

Дякуємо за численну участь у похоронних відправах.

Щира подяка парохів церкви Царя Христа о. Я. Курпельові за від-
служення Парастасу та Служби Божої і запечатання гробу на цвинтарі.
Особливо дякуємо за дуже теплі і зворушливі прощальні слова.

Також дякуємо о. Д. Троянові за відслуження похоронних відправ.
Дякуємо диригентів і хористам за спів під час Служби Божої. Щиро
дякуємо всім що під час тризни поділилися гарними споминами про
нашу Маму.

Дуже дякуємо похоронному заведенню Флечер-Насевич за совісну
і професійну обслугу.

Сердечно дякуємо за св. Літургії і щедрі пожертви в пам'ять Покій-
ної св. п. мгр. Анни.

Пожертви на СЛУЖБИ БОЖІ зложили: \$350

Н. Німилевич, О. Бохна, М. Гил, О. і Т. Білинські, М. Леськів, У. і А. Про-
цюк, О. Гораєцька, М. Демчишин, А. і А. Кнігницькі, Р. і Ю. і М. Кнігниць-
кі, Х. і Б. Сенік, Е. Подоляк, Б. і Н. Павлюк, В. і М. Панчак, С. і Н. Фірко,
А. і П. Фат, Х. Дольницька, Н. Пришляк, Н. і Т. Шатинські, М. Яримович,
О. і І. Білик, ПЛАСТ Чортополохи Філя., Б. і Д. Захарчук, О. Головач, В.
Пак, Х. Головач-Мекінтаєр, Р. Головач-Крік, Ф. Головач-Вебстер, С.
Колодій.

Пожертви на ЦЕРКВУ ЦАРЯ ХРИСТА зложили: \$1,425

А. і М. Головінські, Л. і І. Рудницькі, Ю. і А. Процюк, Т. Данилів, Н.
Пришляк, І. і А. Дуркин, М. Шиприкевич, С. і М. Педрик, Х. Чорпіта, В.
Бацвин-Головінська, Р. і Л. Грілло, А. Стецик, Р. Капел, К. Вайландікс, Л.
Мекінтаєр.

Пожертви на ЦЕРКВУ в ЗАРВАНИЦІ в УКРАЇНІ зложили: \$1,400

Н. Головінська, А. і М. Головінські, М. Дицьо, М. Головінська і В. Чен,
Ю. і К. Головінські, А. і Т. Максимович, Л. Мекінтаєр, Н. і Р. Максимович,
М. Максимович.

Пожертви на ПЛАСТ: \$900

М. Леськів, Ю. Данилів, Є. Подоляк, А. і П. Фат, І. і М. Зварич, О. і І.
Білик, О. Головач, В. Пак, Н. і Б. Павлюк, М. і С. Білас, Т. Данилів, Д. і К.
Захарчук, Родина Кнігницькі, Л. і Р. Процик, Н. і Т. Шатинські.

Пожертви на ВОВЧУ ТРОПУ: \$1,400

Р. і Л. Грілло, К. і Т. Канарські, Н. і Ф. Сейлик, І. Григорович, А. Григо-
рович, Л. і О. Черниченко, Б. Титла, А. і М. Головінські, Л. Мекінтаєр.

Пожертви на ПЛАСТ - КУРІНЬ ЧОРТОПОЛОХИ: \$600

С. Мартин-Педрик, М. Головінська і В. Чен, Ю. і К. Головінські, Л. Ме-
кінтаєр.

Пожертви на СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ 43-ий ВІДДІЛ: \$1,045

Х. Дольницька, О. Бохна, М. і В. Вакуловські, І. Бучковська, Родина
Панас, Х. і Б. Сенік, І. Зелик, О. Гораєцька, А. і С. Гораєцькі, І. і Ю. Теле-
пко, Є. і Т. Берті, Р. Репола і П. Нолан, Н. Оранська, І. і Н. і В. Карк, Р. і А.
Алискевич, СУА 88-ий відділ.

Пожертви на УКРАЇНСЬКИЙ ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР: \$270

М. Тарнавська, Н. Пазуняк, Б. і Х. Турченко.

Пожертви на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в НЬО ЙОРКУ: \$150

А. і М. Головінські, Х. і Н. Кравців.

передплачуйте СВОБОДУ

найстаршу в світі україномовну газету!

„Свободу“ видає український народний союз

Газета заснована у **1893** році і є найстаршою в світі україномовною газетою що виходить безперервно **121** рік.

Архів „Свободи“ – це унікальне джерело інформації з історії українства, а сучасний тижневик – це вікно в життя української громади.

На веб-сторінці „Свободи“

www.svoboda-news.com розміщені:

- електронний архів „Свободи“, що налічує понад 23 тис. чисел газети від 1893 року, включно з останніми
- всі Альманахи УНСоюзу від 1903 року
- дитячий журнал „Веселка“ та інше.

Ціни на передплату:

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол. на рік для всіх

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3040

Відзначили 70-річчя УПА

День Соборности святкували усі українці

ДО 75-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ТЕРОРУ В УКРАЇНІ

В УКРАЇНІ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРУ

ДО 80-річчя ГОЛОДОМОРУ-ГЕНОЦИДУ В УКРАЇНІ

Рекляма – ключ
до успішного бізнесу!

Рекляма – ключ
до успішного бізнесу!

Відділ реклами – 973-292-9800, дод. 3040

Щоб розмістити рекламу
у „Свободі“, телефонуйте на
973-292-9800,
дод. 3040

НАШ АРХІВ: www.svoboda-news.com

Шановні читачі!
Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття
з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте
підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

У зв'язку з тим, що витрати на друк і доставку „Свободи“ поштою коштують 110 дол. за число, з 1 грудня змінилися ціни на передплату нашої газети:

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол.* на рік для всіх

* Ціна передплати електронної версії зменшилася з 65 до 40 дол.
Передплатити можна кредитовою картою з веб-сторінки www.svoboda-news.com, або зателефонувавши до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

Для тих читачів, котрі отримують друковане видання, передплата електронної версії „Свободи“ коштуватиме всього на 5 дол. більше (щоб отримати цю знижку, треба телефонувати до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

У зв'язку з тим, що витрати на друк і доставку „Свободи“ поштою коштують 110 дол. за число, з 1 грудня змінилися ціни на передплату нашої газети:

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол.* на рік для всіх

* Ціна передплати електронної версії зменшилася з 65 до 40 дол.
Передплатити можна кредитовою картою з веб-сторінки www.svoboda-news.com, або зателефонувавши до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

Для тих читачів, котрі отримують друковане видання, передплата електронної версії „Свободи“ коштуватиме всього на 5 дол. більше (щоб отримати цю знижку, треба телефонувати до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

Щоб розмістити рекламу у „Свободі“, телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040